

DISPERĂRI

Să rămânem în picioare acum așa cum ne plecăm capetele.

Doamne Isuse, noi doar credem numai. Tu ne-ai spus doar să credem, și noi credem acum. Și noi Îți dăm mulțumiri și laudă pentru ceea ce am auzit deja și am văzut, care ancorează credința noastră. Cum Îți mulțumim noi pentru o altă oportunitate să venim să slujim la aceia care sunt nevoiași. Acum eu Te rog, Dumnezeu, să împlinești nevoile noastre în seara aceasta după promisiunea Ta. În Numele lui Isus noi o cerem. Amin.

Noi suntem foarte fericiți în seara aceasta pentru acest privilegiu de a veni iarăși înapoi la tabernacol, să-să... cu Evanghelia Domnului Isus cel înviat. Și eu am fost doar puțin întârziat. Eu am avut un caz de grăbire înăuntru special de la Michigan chiar acum. Și Domnul a făcut un lucru uimitor chiar atunci pentru ea. Vai, cum cunoaște El fiecare lucru și îl așează doar... Nu trebuie să-i spui Lui; El știe, El știe chiar ceea ce este. Și astfel noi suntem foarte recunoscători. Oamenii au condus toată ziua să ajungă aici. Și, atunci, noi suntem așa de mulțumiți pentru aceea. Acum, să nu uitați...

Această bandă este pornită? [Fratele Neville zice, "Acela-i întrerupătorul de lumină acolo." – Ed.] O, întrerupător de lumină. Eu văd.

Să nu uitați-serviciile din săptămâna aceasta care vine, miercuri seara, și următoarea duminică dimineața, și duminică seara. Dacă voi sunteți pe aici, în cartier, eu știu că ei sigur ar fi bucuroși să vă aibă aici.

Și acum, rugați-vă pentru mine, așa cum mă duc pe drumul meu altundeva, și eu sper să fiu iarăși înapoi curând.

Eu vreau să vă mulțumesc la toți pentru bunătatea voastră și amintirile despre ce ați făcut pentru mine. Și un frate tocmai mi-a trimis un costum nou de haine de jos dintr-o mică biserică din Georgia. Și-și oamenii aceia... Acesta-i doar uimitor. Și eu vreau să le mulțumesc la persoanele acelea de jos din Kentucky, cu care eu am fost săptămâna trecută în vacanță. Și tot ce a făcut Domnul pentru noi acolo, mare, mâna puternică care noi L-am văzut, ce El a făcut.

⁴ Acum noi ne încredințăm să vă vedem iarăși destul de curând, doar curând cum vin înapoi pe aici, mergând la New York pentru adunare. Aceea-i la Stone Church cu Fratele Vick, începând, eu cred că este doisprezece Noiembrie. Și noi vom fi pe aici, câteva zile înainte de timpul acela.

Apoi noi trecem înapoi pe aici din nou, mergând spre-spre jos la Shreveport, Louisiana, cu Fratele Jack Moore. Aceea-i la Thanksgiving, săptămâna de Thanksgiving, să fim acolo la Shreveport. Aceasta-i pe tabloul de buletin, eu cred, înapoi acolo în anunțuri.

Iar apoi noi sperăm să fim cu unii din prietenii noștri Sudiști după Crăciun. Și noi vom fi în Phoenix în Ianuarie. Și apoi așteptăm după chemarea din străinătate, așa ca noi să putem să avem adunările gata pentru străinătate. Ei lucrează la ele acum, această ultimă lună, Fratele Borders, corespondând înainte și înapoi, de la un turneu mondial complet să înceapă chiar așa de curând cum îl putem noi face gata, dar noi trebuie să așteptăm după condiții.

Mulțimile sunt așa de grozave acolo, că noi nu-i putem pune în clădiri; doar trebuie să-i așezăm afară pe teren. Și atunci uneori ei aleargă sus, este aproape de necrezut la număr, uneori așa de mulți ca cinci sute de mii. Aceea-i o jumătate de milion de persoane la o singură adunare; nu câți participă la adunare într-un anumit număr de zile, ci o adunare. Voi știți, de obicei evangheliștii socotesc cât de multe persoane au participat în șase săptămâni. Voi vedeți? Dar noi-noi socotim doar cât de mulți sunt acolo în ziua aceea, cea singură dată. Și așa uneori acolo nu este loc să-i așezi, voi știți, doar trebuie să-i pună afară pe teren.

Și noi trebuie să luăm anotimpurile unde nu plouă și să toarne jos ploaia. Și oamenii aceia sărmani șed acolo afară... Eu am văzut femei să șadă acolo afară cu părul lor doar întins în jos, oameni bine îmbrăcați, și doar-doar stau în ploaia aceea toată ziua lungă. Doar șed acolo, și doar toarnă, și tună, și fulgeră, și suflă furtunile, și aceia doar se împletesc înainte și apoi rezemați unul de altul așa, șezând chiar acolo, așteaptă până tu vii să te rogi pentru ei. Vedeți? Acum, voi știți că Dumnezeu onorează credința ca aceea. El o face.

Voi trebuie să faceți ceva pentru Dumnezeu să onoreze. Voi vedeți? Voi să-I arătați. Oamenii la care le este totul înmânat așa de ușor, ei de obicei nu... Ei-ei nu fac nimic pentru aceasta, voi vedeți. Voi trebuie să... Darul este gratuit, asta-i adevărat, dar voi trebuie-voi trebuie ca să...

Se pare de parcă, voi știți, parcă ei spun, "Dacă tu ai fost născut cu o lingură de argint," voi ați auzit asta, "tu nu apreciezi." Dar când tu trebuie să lucrezi pentru aceasta, tu apreciezi valoarea din ea.

Acum voi persoanele în benzi înăuntru acolo, eu aș vrea ca-ca... Eu gândesc acum că eu...

Azi dimineață, mesajul azi dimineață era, pentru mine, Mesajul de momente importante din întreaga mea slujbă; azi dimineață, vedeți, un moment important de Mesaj din întreaga mea slujbă. Într-o zi eu vă voi spune cum s-a ajuns la aceasta. Și eu știu că totul a lucrat pentru luni și luni și luni, până la acel singur Mesaj, mișcându-se în sus să ajungă la locul acela. Acela era timpul de completare la acesta, vedeți voi. Și acesta-i un...

¹⁰ Acum eu sunt sigur, sau sper, că ați priceput ce a însemnat Însemnul. Vedeți? Însemnul este semnul că Sângele a fost aplicat. Că, prețul care s-a cerut, cerut de Dumnezeu, Isus a plătit acel preț prin vărsarea Propriului Său Sânge. El a făcut aceea. Apoi, din viața Lui a venit Duhul Sfânt. Și când Sângele este aplicat la voi, Duhul Sfânt este un Însemn că prețul vostru este plătit; Dumnezeu v-a primit, și acela-i Însemnul. Țineți minte, acela este Însemnul. Acum, există

mulți oameni care nu, ei-ei nu știu ce este acel Însemn, vedeți. Și tu trebuie să-l faci de parcă nimeni nu o știe, vedeți, așa ca toți dintre ei să-l priceapă.

¹¹ Întocmai ca predicarea mântuirii, noi trebuie să predicăm mântuirea într-un fel ca fiecare, că este pentru fiecare, care, noi știm că nu este. Noi trebuie să predicăm vindecarea Divină pentru toți, deși noi știm că nu este. Înțelegeți? Isus a venit să-i mântuiască pe acei care erau în Cartea de Răscumpărare înainte de întemeierea lumii. El a venit să-i salveze numai pe aceia. Cine sunt ei, eu nu știu. Vedeți? Dar voi... Nimeni nu poate avea credință fără să spui că-i pentru oricine; și ea este, nimeni nu poate veni numai dacă Dumnezeu i-a chemat. Asta-i adevărat. Așa că există mulți oameni care nu vor fi mântuiți. Noi știm despre aceasta. Ei, ei bine, Dumnezeu a știut aceea înainte să înceapă lumea, că ei nu vor fi mântuiți.

¹² Există mulți care nu vor fi vindecați, vedeți, mulți nu vor fi vindecați. Ei doar nu pot, ei nu o pot apuca. Ei nu știu ce este aceasta. Mulți vor fi. Dar noi o predicăm că aceasta-i pentru fiecare, deoarece noi nu știm care este persoana aceea; noi doar nu știm. Dar aceea este un oricine, însă unii oameni doar nu pot apuca acea credință.

¹³ Acum, și același lucru privitor la acest Însemn. Însemnul, noi am vorbit spre Însemn tot drumul înainte, dar acum este manifestarea Însemnului. Înțelegeți?

¹⁴ Acum, noi uneori am permis-o. Luteranii au permis-o să, "Acceptând Cuvântul; acceptând pe Cristos ca Salvator personal." Metodistul a spus, "Când tu devii destul de fericit ca să strigi, acela-i El." Penticostalul spune, "Vorbește în limbi, atunci tu Îl ai." Și noi aflăm că toată aceasta era greșit. Vedeți?

Însemnul este Însemnul. Acesta ești tu și Cristos ca persoane împreună. Înțelegeți? Acesta-i Duhul Sfânt, Viața Lui în voi, lucrând Propria Lui-Viață prin voi. Și aceasta-i pentru cel bogat, cel sărac, sau pentru oricine Îl va primi. Acum țineți minte, Însemnul este ce voi...

¹⁵ Tu mergi la compania de cale ferată și tu cumperi biletul tău. Acolo este un preț, cost. Să zicem că acesta costă cincizeci de cenți să mergi pe această-această linie de autobus, sau calea ferată, de aici la-la Charlestown, Indiana, costă cincizeci de cenți. Păi, acum, compania pune afară însemne așa ca... Vedeți? Acum, lucrul ce-l faci, tu mergi jos și cineva îți cumpără biletul tău, cincizeci de cenți. Ei îți dă un însemn care îți dă dreptul pe trenul acela până la destinația lui, oriunde merge acel tren. Vedeți? Acesta îți dă... Acela-i un însemn.

¹⁶ Acum, cazul acesta, sângele a fost însemnul. Literar, el trebuia să fie aplicat, pentru că acesta era doar chimeric este tot ce aveau ei, pentru că era sângele unui miel, un animal, sângele unui miel. Astfel viața care a fost în sânge, viața care era dusă afară, așa că sângele a fost vărsat. Înțelegeți? Viața a mers afară, dar ea nu putea să vină înapoi peste credincios, pentru că acesta era un animal. Dar acesta vorbea numai despre o conștiință bună, că acolo venea Unul, o Jerfă perfectă.

Și, să-l facă Unul perfect, Judecătorul întreg, Dumnezeu din Cer, a devenit Jertfa; Judecător, Juriu, și Advocat. Vedeți? El a devenit Jertfa. Și atunci când Viața Lui a mers afară, care era Dumnezeu... Și cuvântul acolo, unde acesta vine, "Și Eu le voi da Viața Eternă." Acum, în Greacă... Eu știu că eu le vorbesc la învățați. Eu văd doi sau trei. Înțelegeți? Și eu... Și cuvântul în Greacă acolo, este Zoe. Z-o-e, în Greacă, care înseamnă, "Viața Proprie a lui Dumnezeu." "Și Eu îi voi da lui Zoe, Viața Mea Proprie." Cristos și Dumnezeu era Unul.

¹⁷ Atunci, Viața care era în Cristos este Duhul Sfânt, nu a treia Persoană; ci aceeași Persoană, în forma Duhului Sfânt, venind asupra voastră, ca un Însemn că viața voastră și tariful a fost plătit, voi ați fost acceptați. Până nu vine acel însemn, nu vi se permite pe șosea, voi nu sunteți permiși pe... înăuntru pe-pe linia de autobus; voi nu sunteți permiși să vă duceți înăuntru până nu puteți prezenta acest însemn, și acel însemn este biletul vostru. Iar acum Acesta arată că Sângele a fost vărsat și a fost aplicat la voi, prețul a fost aplicat la voi, și voi aveți Însemnul că Sângele este aplicat la voi și voi sunteți acceptați. O pricepeți acum? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] O, doamne! O!

¹⁸ Acum-acum, doar nu-i dovadă nesigură. Vedeți? Voi ziceți, "Frate Branham," Eu o simt în mințile voastre, voi vedeți, "de ce voi ști eu?"

Priviți, cum ați fost voi, și cum sunteți voi? Acolo este cum știți. Vedeți? Cum ați fost înainte să fie acest Însemn aplicat? Cum sunteți după ce El a fost aplicat? Care erau dorințele voastre înainte, și care sunt dorințele voastre după? Atunci voi știți dacă Însemnul este aplicat sau nu. Și aceste alte lucruri doar merg automat cu Acela. Vedeți?

¹⁹ Acesta-acesta nu este ca a vorbi despre el, și să zici, "Limbile sunt dovada." Acum, eu voi purta, cumpăr o pereche de pantofi, limba nu este pantoful. Ea doar vine cu pantoful, voi vedeți. Ea doar vine cu pantoful. Vedeți? Acum, același lucru este Însemnul. Însemnul este Cristos. Dar vorbirea în limbi, și scoaterea dracilor, și a face acele lucruri, și predicarea, și orice, este dovada că El este acolo, adevărat, dar aceasta-aceasta nu este El. Vedeți, acesta-i un dar al Lui. Dacă eu v-am spus că...

²⁰ Voi ziceți, "Eu-eu te vreau, Frate Branham," și eu vă dau un dar, vedeți. Ei bine, acela nu sunt eu, acela-i darul meu.

Limbile sunt un dar al Duhului Sfânt, nu Duhul Sfânt; un dar al Duhului Sfânt.

²¹ Și diavolul poate personifica oricare din lucrurile acelea, dar el nu poate să fie Duhul Sfânt. Înțelegeți? El poate personifica darurile acestea, dar el nu poate să fie Duhul Sfânt.

Și Duhul Sfânt este Însemnul că Sângele a fost aplicat, deoarece El urmează Sângele tot drumul de la Cartea de

Răscumpărare. O vedeți? Acela era scopul ca El să vină. Acela este ce El a urmat în fiecare epocă. În fiecare epocă El a urmat aceea, să îngrijească că Acesta a fost adus înainte, și ei nu au putut să fie făcuți perfect fără noi. Iar acum întregul Duh Sfânt vizitează Biserica, făcând pe Dumnezeu în trup uman; cum a făcut El înainte de Sodoma, arderea acolo, care era un model. Atunci, Abraham, El i-a apărut lui.

²² Și toate lucrurile care El nu le-a făcut în jos prin epoci, în epocile bisericii, El le face acum. Înapoi la Cuvânt, deoarece mesajele și mesajele și mesajele trebuie să o sfârșească în întregul Cuvânt. Și în zilele din urmă, cele Șapte Peciți fiind deschise, urma să ridice fiecare rămânere în urmă care a fost lăsată afară din ea, și să facă întregul lucru un trup mare măreț al Miresei, că aceia care au trăit în urmă acolo nu erau perfecți până când această Biserică este desăvârșită, acest grup al Miresei în zilele din urmă, să-i aducă înăuntru, și toți împreună să fie luați sus. Înțelegeți?

²³ Însemnul, Isus Cristos, Duhul Sfânt, este printre noi. Noi ar trebui să venerăm aceea. Noi-noi-noi-noi nu ne putem umili suficient. Să vă luați jos încălțăminte, sau să vă puneți pe genunchi, nu o va exclude; aceasta nu-aceasta nu o va satisface, nu ne-ar fi de ajuns; ci o viață care rodește roada Duhului!

²⁴ Acum ce este roada Duhului? Vedeți? Dragoste, bucurie, pace.

²⁵ Vă amintiți azi dimineață? Pregătire, a trimis mesagerul cu Mesajul. Următorul lucru ce El a făcut, după ce El a trimis pe mesager cu Mesajul, El a trimis Stâlpul de Foc ca o adeverire. Următorul lucru a fost, după aceea, era o constela-... sau o consolare. Vedeți? Voi știți că aceea era corect, voi erați în pace. Noi avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul Isus Cristos. Vedeți?

²⁶ Acum în seara aceasta noi o să ne rugăm pentru bolnavi, și mă gândesc că ei au împărtășire. Tu-tu urmează să ai botez, serviciu de botez? [Fratele Neville zice, "Nu." – Ed.] Doar împărtășire, împărtășire. Și noi vrem ca voi să stați pentru împărtășire.

²⁷ Și în decurs-în decurs de treizeci și cinci sau patruzeci de minute noi intenționăm să fim terminați și gata pentru părtășie. Iar acum, mâine este timpul de Ziua Muncii, astfel voi vă puteți cumva odihni. Acum, am spus că acelea erau intențiile noastre, voi vedeți. Noi nu știm ce timp. Eu vreau să fiu sigur să fac aceea corect.

²⁸ Acum, azi dimineață eu v-am spus, a nu fi cu voi, mămă gândesc că am avut un alt Mesaj de două sau trei ore azi dimineață. Dar-dar eu-eu doar am început, și m-am gândit că eu doar voi căra aceea dincolo pentru seara aceasta, dar acesta era doar prea grozav. Eu nu știu dacă oamenii l-au priceput sau nu. Eu sper că ei au priceput, pretutindeni. Și eu sper că acolo erau ceva benzi bune despre acesta, așa ca să paotă să fie înfăptuit, să fie cunoscut, și eu cred, cu tot Mesajul care l-am adus vreodată, acela a fost absolut ordinar de Dumnezeu, în afară de... Desigur, însărcinarea obișnuită, ca cele Șapte Peciți și lucruri, care erau direct Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vorbesc despre un Mesaj să predic; eu cred că acela unul a fost, vedeți, care-care, acela care era necesar să urmeze acele Șapte Peciți.

²⁹ Acum urmăriți ce vine după cele Șapte Peciți: unirea poporului, semne unite, lumina roșie sclipind în zilele din urmă, semnul despre femei să devină mai frumoase, și bărbații, ce vor face ei. Toate semnele acestea ale Duhului Sfânt conducând sus, apoi să vină drept înapoi aici la completarea tuturor acestor Mesaje de la cele Șapte Peciți încoace. Acesta s-a încheiat în acest singur lucru, Însemnul, că noi suntem în ordine, vedeți, doar ne verificăm și vedem dacă suntem în Credință.

³⁰ Acum, Domnul să vă binecuvânteze. Iar acum înainte ca noi-înainte ca noi să deschidem acolo în Biblie, să ne rugăm pentru bolnavi... Noi am întrebat azi dimineață, pentru câți s-a făcut rugăciune ultima duminică seara, carecare-care s-au vindecat, a fost deja vindecat săptămâna aceasta, și practic toți de aici și-au ridicat mâna, care au fost la adunare ultima duminică seara. Acum, asta-i ceva, voi înțelegeți. Aceasta-i ceva care este... Aceasta-i, eu prind aceasta pentru mine însumi.

³¹ Acolo era un băiețel, la care doar i s-a spus, a venit jos din Chicago, o mică D-nă... Este femeia aceea, Peckinpough, Peck-... D-na Peckinpough din-din... Ea este o foarte minunată soră Creștină. Și ea a adus pe cineva, un-un copil, felul cum eu o înțeleg, un băiețel sau ceva, care-care... doctorii nici măcar nu au știut care era chestiunea cu el. Plămâniile lui erau așa de rău, sau ceva, căci-căci ei nu au putut face... nu l-au putut da la școală sau ceva. El era foarte, foarte rău. Și a spus, Duhul Sfânt chiar după Mesaj, i-a vorbit la acel băiețel, și l-a chemat, i-a spus stările lui și așa mai departe, și a pronunțat vindecarea lui.

Și săptămâna aceasta el a mers, mama sau părinții, sau oricine a fost, l-au dus înapoi la doctor, și doctorul a spus că el avea un set de plămâni noi, vedeți, set nou de plămâni. Și felul cum eu înțeleg, căci-căci părinții sau cineva a sunat o chemare de distanță lungă, sau vreun fel, săi se facă cunoscut la adunare. Înțelegeți? Acum, Dumnezeu, Creatorul, poate să facă un set de plămâni.

³² Eu-eu cu adevărat cred că noi suntem pe-pe punctul unuia din cele mai puternice lucruri care au lovit vreodată pământul de la zilele Domnului Isus. Vedeți? Vedeți? Dar acum noi putem numai să fim cunoscuți ca... Aceasta va fi așa de smerit. Vedeți? Vedeți, ce numește omul *puternic*, Dumnezeu numește "urâciune." Dar ce numește omul *nebunie*, Dumnezeu numește "puternic." Vedeți? Astfel acum urmăriți aceasta, înțelegeți, aceasta va fi așa de smerit că A nu o veți pierde... că voi o veți pierde dacă voi nu aveți Însemnul acolo să o examinați, voi vedeți. Înțelegeți?

³³ Cine s-ar fi gândit vreodată că munții săreau ca berbecii mici, și frunzele dădeau din palmele lor, când un profet a venit afară din pustie; aceea a fost vorbit de către Isaia, o mie două sute... sau șapte sute și doisprezece ani înainte. Cu

barbă peste toată fața lui, și o bucată de piele de oaie, nici măcar un amvon din care să predice, excomunicat din toate bisericele, și stătea pe malul Iordanului, strigând, "Pocăiți-vă!" Și i-a numit pe oameni o grămadă de "vipere," șerpi. Dar aceea era ce a spus Dumnezeu, căci când El vine, "munții vor sări ca berbecii mici." Vedeți? Cel smerit a văzut aceasta și a fost bucuros.

³⁴ Cum puteau ei să înțeleagă că un... acel mare Mesia, care a fost profetizat chiar de la începutul Cărții, în Genesa, că El va veni, un Mântuitor? Toate jertfele, toți profetii, și totul a indicat spre El. Și atunci când El a venit, presupus a fi o naștere nelegitimă; un tată care nici măcar nu a fost căsătorit cu mama Lui, presupus. Vedeți? Și femeia a fost găsită însărcinată cu pruncul înainte ca ei să fie măcar căsătoriți. Și a venit sus în astfel, și născut în o-o mică... Ei bine, aceasta spune un grajd, în Biblie. Dar un grajd în zilele acelea era o peșteră în-înapoi în zid. Eu am întâlnit un astfel de loc afară în Arizona odată, vânând. Acolo era un grajd înapoi sub o faleză de stânci. Și acela-i felul cum Isus s-a născut, înapoi în acest mic grajd de faleză pe o iesle de fân și paie, într-un grajd de vaci, vedeți, unde erau animale.

³⁵ Și a fost crescut ca ucenicul unui tâmplar, și cum putea Acela să fie puternicul Iehova? Dar a fost, vedeți. A fost. Vedeți? Un fel foarte ciudat de Persoană. Dar, o, când El era doar un copil, El i-a uimit pe preoți prin cunoașterea acelui Cuvânt. Din ce cauză? El era Cuvântul. Vedeți? El era Cuvântul.

El niciodată nu a scris o carte. El niciodată nu a scris o-El niciodată nu a scris un cuvânt. Singurul cuvânt care El l-a scris vreodată, eu presupun, că El l-a șters, în-în nisip, când o femeie a fost prinsă în adulter. El niciodată nu a scris un cuvânt. De ce? El era Cuvântul. Vedeți? El era Cuvântul. El nu a trebuit să-L scrie; viața Lui L-a trăit. El era Cuvântul. Dacă El.. "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți." Vedeți? "Dacă Eu nu fac exact ce Cuvântul a spus că Eu voi face, atunci Eu nu sunt Cuvântul. Dar dacă..." Aceea era ce El a vrut să spună. El este Cuvântul.

³⁶ Astfel acum pregătiți-vă acum pentru-serviciul de vindecare și împărtășirea care vine. Noi am fi fericiți ca voi să stați cu noi dacă voi puteți. Dacă nu puteți, noi vom avea o eliberare imediat.

³⁷ Și să nu uitați, rugați-vă pentru mine și rugați-vă pentru soția mea, cea mai dulce femeie din toată lumea, și-și pentru copiii mei. Și acum eu i-am pretins, pe fiecare, pentru Domnul Isus.

³⁸ Acum, Becky este chiar la vârsta de micuță "ricketta," voi știți, și doar o-o micuță "adolescent-ioară," cum obișnuiam noi să numim aceasta. Și atunci ea este chiar la vârsta aceea. Dar, acum, ea este o fată foarte dulce, și eu-eu mulțumesc Domnului pentru asta; nu fumează, nu bea, nu umblă prin jur, nimic. Dar ea este chiar la vârsta aceea, eaea este fără griji. Ea nu vrea să meargă la biserică, și, dacă ea merge, ea șade acolo în spate și roade gumă de mestecat, se ridică și merge afară. Aceea, vedeți. Eu vreau să o văd umplută cu Duhul Sfânt.

³⁹ Eu vreau să-l văd pe Joseph, eu vreau băiatul acela... Eu cred că într-o zi când eu nu mai pot umbla la amvon, eu vreau să iau această Biblie veche uzată și să i-o înmânez lui, să zic, "Joseph, stai cu Ea, fiule." Atunci eu sunt gata să mă cațăr în sus. Eu vreau să aud un vânt suflând pe undeva, privesc sus, fac cu mâna, decolez.

Să ne rugăm.

⁴⁰ Dumnezeule Tată, întreaga noastră viață este înfășurată în Tine, căci Acesta ești Tu, și Tu ești Viața noastră. Acum există unii aici, Doamne, care-care chiar țin acest Însemn de care am vorbit eu. Ei au posedat acel Însemn, dar totuși ei sunt bolnavi. Și eu vreau să vorbesc în seara aceasta despre a le da curaj, să-să îi încurajez să ia drepturile acelea date de Dumnezeu. Ei au un drept să învingă pe acel diavol. El este deja învins, și el doar îi înșală. Eu îi pretind, Tată.

⁴¹ Acum ajută-mă să vorbesc Cuvântul. Tu să vorbești prin mine, Doamne, cu aceste câteva notițe care le am scrise aici jos, și mici Scripturi scrise. Mă rog ca Tu să mă ajuți, Doamne, și să intru în Cuvânt și să le dai credință pentru slava lui Dumnezeu. În Numele lui Isus eu mă rog. Amin.

⁴² Acum repede, eu vreau să întoarceți în Biblie la Cartea lui Ieremia și al 29-lea capitol, dacă vă place să citiți. Sau, dacă voi nu, doar să o însemnați jos. Ieremia, al 29-lea capitol. Și noi o să începem cu al 10-lea verset din Ieremia, al 10-lea verset din al 29-lea capitol. De asemenea, noi o să citim din Luca, al 16-lea capitol, începând cu al 14-lea verset.

⁴³ Acum eu o să vă dau textul meu, în timp ce-voi-voi-voi răsfoiți. Textul meu în seara aceasta este *Disperări*. Și eu... Disperare, și acum, voi știți ce sunt disperări.

Iar acum noi o să citim din Ieremia al 29-lea capitol, al 10- lea verset.

Căci așa vorbește DOMNUL, Că după ce șaptezeci de ani au fost înfăptuiți la Babilon Eu vă voi vizita, și voi înfăptui cuvântul meu bun către voi, ca să vă fac să vă întoarceți la acest loc.

Căci eu cunosc gândurile care Eu le gândesc înspre voi... (Nu este aceea dulce?) ... zice DOMNUL, deși gânduri de pace, și nu rău, să vă dau sfârșitul acceptat.

Atunci voi mă veți chema, și vă veți duce să vă rugați la mine, și Eu voi asculta la voi.

Și voi mă veți căuta, și mă veți afla, când mă veți căuta cu toată inima voastră.

Și Eu voi fi găsit de voi, zice DOMNUL: și Eu voi da la o parte robia voastră, și Eu vă voi aduna din toate ... națiunile, și din toate locurile unde Eu v-am mânat, zice DOMNUL; și... vă voi aduce din nou la-la locul care Eu am făcut să fiți duși în robie. Înapoi la cincizecime!

Eu am pus aceea înăuntru, eu însumi. Ea nu spune aceea.

Aceea-i ce am vrut să însemne pentru Biserică.

Luca 16, începem la al 15-lea verset, sau al 16-lea verset.

Legea și profeții au fost până la Ioan: de la timpul acela împărăția lui Dumnezeu este predicată, și fiecare om presează în ea.

"Fiecare om presează în Ea." Nu doar simplu pășește în Ea, ușor, dar trebuie să se preseze în Ea. Vedeți? Acum, "Când voi Mă căutați cu toată inima voastră, atunci Eu voi fi găsit."

⁴⁴ Și El a promis că El se va întoarce și va aduce poporul, de la răspândirea peste tot pământul, după acei șaptezeci de ani, înapoi în Ierusalim de unde ei au plecat; și El a făcut chiar în felul acela. Așa este.

⁴⁵ Acum noi o să vorbim despre-despre *Disperări* pentru câteva minute acum. De obicei, se necesită o stare de urgență, să ne arunce în disperare. Vedeți? Este destul de rău că trebuie să se facă aceea, dar ființele umane sunt așa de trândave în mintea lor, că se necesită o urgență. Ceva apare, și când ei o fac, atunci aceasta-aceasta îi aruncă în aceea disperare. Și de fapt, în a face aceea în disperare, aceasta aduce afară acel lucru real care sunteți voi. Aceasta arată din ce sunteți făcuți, în timp de disperare. Aceasta de obicei trage afară toate lucrurile bune care sunt în voi.

⁴⁶ În timp de moarte, eu am auzit oameni când ei au știut că ei mureau, lucrurile care le-au ținut secret toată viața lor, ei, în disperare, ei au încercat să o mărturisească. Vedeți? Și încercând, "Ia *aceasta* și fă-o drept; mergi, te rog; mergi, făo," vedeți, în disperare. Ei s-ar fi convenit să o facă mai înainte, vedeți, nu să aștepte până la timpul de urgență. "Vrei să faci *așa-și-așa* pentru mine?" Urgența cauzează disperare. Când, noi ar trebui să o facem fără urgență.

⁴⁷ Acum noi observăm, în seara aceasta, că noi luăm simbolurile Paștelui. Și Paștele a fost luat în urgență, în timp de disperare. Voi observați în-în Exodul al 12-lea capitol, și al 11-lea verset din al 12-lea capitol, eu cred că este, acesta spune, "Măncați acest Paște cu încălțăminte în picioarele voastre, cu coapsele încinse, și cu toiagul în mâna voastră," vedeți, voi îl mâncați în disperare.

⁴⁸ Ei au văzut mâna mare a lui Dumnezeu. Ei au văzut toate miracolele Lui, și atunci ei au venit sub semnul Însemnului. Și în timp ce ei au fost sub semnul Însemnului, ei au luat împărtășirea în-în disperare, căci ei au știut că la timpul acela Dumnezeu se pregătea să lovească cu judecată.

⁴⁹ Și acesta era un timp de zguduire. Acesta era un timp unde fiecare om se examina pe sine, pentru că Cuvântul profetului nu a dat greș nici o dată. El a fost dovedit de a fi adevărat. Orice a spus el, s-a întâmplat tocmai exact în felul cum el a spus-o. Stâlpul de Foc încă era acolo. Și, atunci, profetul a anunțat că Dumnezeu va trece peste numai când El a văzut însemnul la ușă. Și aceasta era o disperare.

⁵⁰ Eu mi-aș imagina că copiii erau... când ei au văzut acele aripi mari, negre căzând jos din cer ca un fum așezându-se peste cetate, țipetele venind de la fiecare casă, copiii ar fi putut merge la tăticul lor și să spună, "Tati, ești tu sigur că noi suntem sub acel însemn?"

Și el putea să meargă la ușă, să se uite pe stâlp, pe ușior, a spus, "Fiule, aceea-i după Cuvântul Lui."

"Amintește-ți, eu sunt copilul tău cel mai în vârstă. Tati, ești tu sigur?"

⁵¹ "Eu sunt sigur! Asta-i conform cu ce ne-a spus profetul, și el are Cuvântul Domnului. A spus, 'Când Eu văd sângele, Eu voi trece peste voi. Ia un miel pentru acasă.' Eu v-am adus pe voi toți copiii înăuntru. Tu ești cel mai în vârstă al meu, dar întâiul meu născut. Acela-i cel care moare toți afară acolo înăuntru; dar *acolo* este sângele. Acea este ce era AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Așa că odihnește-te, fiul meu, odihnește în pace, deoarece Dumnezeu a făcut promisiunea. Înțelegeți?"

"Bine, Tati, de ce ești tu încălțat? De ce ai tu toiagul în mâna ta? De ce ai tu o bucată de pâine într-o mână și un miel în cealaltă mână? De ce sunt ierburile acelea amare și lucruri? De ce mănânci tu aceasta? Pentru ce îți curge transpirația pe fața ta?"

"Fiule, moartea este gata să lovească." Vedeți, aceasta era într-un timp de disperare.

⁵² Acum, eu cred că noi trăim în zilele în care noi suntem... Sau, de altfel, zilele în care noi trăim ar trebui să facă Biserica să meargă complet în disperare. Eu cred, de la mesajul de azi dimineață de la Dumnezeu, nu eu, eu cred că ar trebui să arunce această întreagă adunare în disperare, că noi ne-am jucat destul de mult. Noi am mers la biserică destul de mult. Noi trebuie să facem ceva.

⁵³ Cum este că noi putem vedea alte mari semne și minuni făcute asupra altoara, dar cum este cu noi? Aceasta ar trebui să cauzeze o stare de disperare, că noi suntem hotărâți înaintea lui Dumnezeu. Semnul Venirii Lui ar trebui să aducă această adunare întreagă, când noi am citit aceasta din Cuvântul... Și Duhul Sfânt ne-a spus, "Mergi la un anumit loc, un *cutare-șicutare* lucru se va întâmpla," nu ne spune ce a fost, dar aceasta se va întâmpla. Noi mergem acolo, aceasta se întâmplă în felul acela. Ziarele o publică, revistele o publică, arată poza despre aceasta. Vin înapoi aici și vedem acele taine mari, ascunse în Biblie, ni s-au deschis nouă, pe un câmp nou care nu l-am cunoscut înainte, și se îmbină perfect înăuntru la Venirea Domnului Isus.

⁵⁴ Atunci, la sfârșitul Mesajelor, vedem acțiunea marelui Duh Sfânt, îl vedem pe El venind jos vizibil înaintea poporului, chiar să luăm poze despre El. Să Îl vedem lucrând și arătând că acesta nu este un om, nu este doar un predicator, nu este o anumită adunare. Acesta-i Duhul Sfânt arătând același lucru care El l-a făcut când El a fost întrupat în trupul lui Isus Cristos. Acum El este întrupat în Trupul Miresei Lui. Aceasta ar trebui să ne arunce în

disperare.

⁵⁵ Oamenii aceia au văzut mâna lui Dumnezeu. Și seara aceea de împărtășire, ei au luat-o cu... în disperare, pentru că ei au știut că ceva se pregătea să se întâmple. Și noi știm că ceva se pregătește să se întâmple. Și țineți minte, Venirea Domnului va fi o neașteptată, plecare secretă. El va veni și O va lua ca un hoț noaptea. Și să gândești că dacă cineva, cu totul pe neașteptate, acolo sunt membri din familia noastră duși, și noi suntem lăsați în urmă! Aceasta ar trebui să ne arunce în disperare, că, prin harul lui Dumnezeu, noi să nu fim rămași înapoi în urmă. "Dacă există ceva ce eu nu vreau... Să nu, să nu mă lași, Doamne."

⁵⁶ Câteva zile în urmă eu l-am auzit pe Mel Johnson să cânte acea cântare:

Amintește-mă când lacrimile cad jos, da,
Amintește-mă când prietenii nu sunt în jur;
Și când eu trec peste râul Iordan,
Când Tu strigi catalogul, amintește-mă.

⁵⁷ Și pe Cartea Vieții a Mielului, eu îmi vreau numele scris. Eu vreau El să-și amintească de mine când se cheamă catalogul. Și aceasta mă aruncă în disperare, care este, cum a spus Pavel, "După ce eu am predicat Evanghelia să fiu eu un-un clandestin, să fiu eu un-un lepădat?" S-ar putea întâmpla. Așa că aceasta mă aruncă într-un stagiu disperat, disperare, de care să gândesc, după toți anii aceștia de predicare, să fiu eu-aș putea eu... să vină un punct unde eu aș putea să-I înșel așteptările? Care-i mișcarea următoare? Ce trebuie eu să fac după asta? Și aceasta mă aruncă într-un stagiu agitat. Și ce pot eu să fac? Aceasta mă aruncă la munți și la văi. Și este greu, deoarece, când eu sunt cu oamenii, eu trebuie să fiu toate lucrurile pentru toți oamenii, ca eu să-i pot câștiga pe unii la Cristos, încă cu acel Însemn întotdeauna înaintea mea. Vedeți?

⁵⁸ Și eu văd lucruri care urmează, și tu nu le poți spune la oameni. Tu vezi diferite lucruri, și ți se interzice. Acele vedenii după care ei cheamă, și uneori lor o să le pară rău dacă tu leai spus, și tu mai bine să nu o faci. Și atunci tu mergi atât de departe în viziuni până când totul devine o viziune, și aceasta te aruncă într-un stagiu agitat. Tu-tu privești și spui, "Acum sunt eu într-o viziune?" Cum aș șede chiar aici, "Este aceasta o viziune? Unde stau eu de fapt?" Vedeți, tu-tu te lucrezi peste măsură, te taxezi peste măsură. Și tu afli lucruri despre oameni care tu dorești să nu le fi știut. Oamenii care doresc aceste lucruri, să cunoască aceste lucruri, ei nu-și dau seama cât costă felul acela de slujbă. Voi nu știți ce merge cu aceasta. Atunci aceasta aruncă în disperare, "Doamne Dumnezeule, eu știu că eu am să răspund."

⁵⁹ Jack Moore mi-a spus o dată, "Mi-e groază să trebuiască să răspund cum va trebui tu, la Ziua Judecării." A spus, "Dumnezeu a pus pe oamenii aceștia în mâinile tale, și tu o să dai o socoteală pentru fiecare din ei. Tu o să răspunzi pentru slujba ta." Aceasta era cu vreo cincisprezece ani în urmă, sau poate optsprezece. Și de atunci, eu am fost în disperare. Ce o să fac eu?

"Lasă-mă să spun numai ce Tu spui, Doamne. Lasă-mă să le spun ce este Adevărul, sau nu spun nimic." Aceasta mă aruncă în disperare.

⁶⁰ Apoi văzând aceste semne venind, văzând Duhul Sfânt că ne duce acolo afară, și aduce aceste Pечеți, și le așează înăuntru în felul acela. Aduce Epocile Bisericii și le așează înăuntru, apoi vine jos într-un mare Stâlp de Foc mareț înapoi acolo, și-și S-a descoperit. Apoi vine jos pe lucrul următor, pe cele Șapte Pечеți, și le-a descoperit. Chiar le-au pus în ziare și reviste. Apoi vine înăuntru și ia îngerii lui Dumnezeu, acei șapte îngeri cu șapte Mesaje, și a confirmat-o exact cu ce a spus Biblia. Atunci, în decursul aceluia timp, vine sus și aduce înăuntru acele Pечеți... acele semne, scripuri ale timpului sfârșitului, și o aduce sus la oameni și le spune ce este aceasta, și tot despre aceasta, și Domnul lucrând chiar acolo arătându-se prezent. Iar apoi, chiar jos ca azi dimineață, vine sus și cere acel Însemn pe fiecare persoană. Apoi, voi sunteți poporul meu. Voi sunteți aceia care-i iubesc eu, aceștia și acei care ascultă la benzi, și așa mai departe. Atunci voi vedeți în ce disperare mă pune aceasta pe mine.

⁶¹ Disperare. Semne a Venirii Lui ar trebui să arunce pe fiecare membru al lui Cristos în disperare acum, despre sufletele noastre, despre binele nostru-nostru-nostru pentru viața viitoare. Ei bine, la ce o să ne folosească dacă noi câștigăm întreaga lume? Ce suntem noi, pentru ce trăim noi? Pentru ce lucrați voi? Pentru ce mâncați voi? Pentru ce vă zbateți voi? Să trăiți. Pentru ce trăiți voi? Să muriți. Și tu nu ești potrivit să trăiești până nu ești potrivit să mori. Aceasta-i adevărat.

⁶² Și noi vedem așa de multe miracole de vindecare, aceasta ar trebui să ne pună în disperare.

⁶³ Dacă băiețelul acela... Mă uit eu la D-na Peckinpugh acum? Este aceasta D-na Peckinpugh? Ești tu aceea care ai avut băiatul aici, un lucru sau altul? Păi, aici este femeia așezată chiar aici despre care eu am vorbit. Eu tocmai s-a întâmplat să mă uit acolo și să o văd.

⁶⁴ Acum dacă Dumnezeu poate să facă aceea pentru acel băiețel, aceasta ar trebui să vă arunce în disperare.

⁶⁵ Un om din New Albany, el poate să fie aici în seara aceasta. El este un prieten cu Fratele meu Roberson. Avea un băiețel aici. Mă gândesc că soția lui avea cancer odată și a fost vindecată. Și-și acum, băiețelul a avut astmă așa de rău încât el era doar în stare rea. Un ins mic, aproape cu gâtul canceros, el însuși. Vedeți? Și atunci el l-a adus pe băiețel, da, eu îi văd mâna sus în spate, înapoi acolo, s-a făcut rugăciune pentru el azi dimineață, voi vedeți.

⁶⁶ Disperare! Când soția era gata să moară cu cancer, el a știut că Dumnezeu o putea vindeca. Și dacă Dumnezeu putea vindeca soția, Dumnezeu poate vindeca băiatul. Și aceasta îl aruncă într-o stare de disperare. Vedeți? Voi trebuie să veniți; și când tu ești disperat, atunci Dumnezeu o să asculte la tine. Dar dacă tu ești doar trândav, ție nu-ți pasă dacă El o face sau nu, ei bine, atunci aceea este diferit. Tu spui că îți pasă, dar este nevoie de disperare să o facă.

⁶⁷ Eu cred că motivul că noi nu avem disperare este din cauză că este o lipsă de dragoste, Dumnezeu, dragostea de Dumnezeu. Eu cred că dragostea de Dumnezeu cauzează disperare. Dacă Dumnezeu este în tine, Însemnul înlăuntrul tău, și tu vezi condițiile timpurilor, și oamenii se bătălesc în păcat în felul cum ei o fac, aceasta te va arunca în disperare. Eu cred că te va arunca.

⁶⁸ Acum Cuvântul declară clar, dacă vreți să puneți aceasta jos, în Galateni 5:6, că, "Credința lucrează prin dragoste." Vedeți? "Credința lucrează prin dragoste." Și singura cale cum voi puteți avea credință, este să aveți dragoste întâi. Pentru că, până la urmă, credința este stimulentele dragostei. Stimulent, aceea este exact ce-ce este credința. Ea este un stimulent pentru dragoste. Acum, voi, dacă voi nu aveți dragoste, voi nu puteți avea credință. Vedeți?

⁶⁹ Cum poți tu avea credință în soția ta dacă tu nu o iubești? Aceea este în *phileo*. Acum cum este în *agapao*, la Dumnezeu? Cum poate să fie aceasta dacă tu nu iubești pe Dumnezeu?

Dacă ai spus că tu iubești pe soția ta, și niciodată nu-i spui despre aceasta, și niciodată nu șezi jos să-i faci dragoste, să o exprimi către ea, să o săruți, să o îmbrățișezi, și să-i spui că ea este cea mai bună bucatăreasă din țară, toate lucrurile care tu le știi, și cât de drăguță este ea, și cât de mult o iubești; dacă tu nu faci asta, ea niciodată nu o va ști. Acela este felul. Dacă tu o iubești, tu o exprimi.

⁷⁰ Acela-i felul cum îi facem lui Dumnezeu. Când noi Îl iubim, noi Îi spunem despre aceasta. Noi ședem jos și Îl adorăm, și ne închinăm Lui. Și, vedeți, dragostea ne conduce la aceea.

⁷¹ Acum ce dacă ceva trebuie să se facă pentru soția ta? Păi, aceasta ar trebui să te arunce în disperare ca să se facă. Ce-i dacă cineva ți-a spus că soția ta are cancer? Ce-i dacă cineva ți-a spus că soția ta-ta are TBC, și ea este gata să moară? Totuși, tu, tu vei-tu vei face orice. Vezi, aceasta te va arunca în disperare.

⁷² Și asta-i același lucru că aceasta este. Noi trebuie să avem dragoste înainte să putem avea credință. Și credința... Când noi avem dragoste veritabilă, ce face ea? Ea ne împinge credința noastră afară pe câmpul de luptă pentru Dumnezeu. Vedeți? Iubire veritabilă evlavioasă pentru Dumnezeu și pentru Cuvântul Lui și pentru poporul Lui, va împinge credința acolo afară. Dragostea se apucă de credință, și doar, "Vino, hai să mergem!" Și se duce afară, căci aceea este ce face dragostea.

⁷³ Ioan 14:23, Isus a spus, "Dacă un om Mă iubește, el va ține Cuvintele Mele." Acum tu nu poți ține Cuvintele Lui fără să ai credință în ce zice El. Astfel, voi vedeți, dacă el iubește pe Dumnezeu, atunci el ține Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă El a spus, "Eu sunt Domnul care te-a vindecat," el crede aceea. Dragostea îl face să o creadă, pentru că dragostea stăpânește totul. "Chiar dacă vorbesc cu limbi omenești sau de Îngeri, și nu am dragoste, aceasta-i nimic, vedeți. Chiar dacă am credință să mut munții, și nu am dragoste, aceasta-i nimic." Dragostea stăpânește totul, căci Dumnezeu este dragoste, un Dumnezeu al dragostei. Acum, da, domnule! Dacă Isus a spus, "Dacă un om Mă iubește, el va ține Cuvintele Mele."

⁷⁴ Noi știm că este adevărat că Dumnezeu va întâlni un suflet disperat. Acum, noi toți știm asta. Dar de obicei necesită ceva să ne conducă în aceea, la acea disperare, la disperare. Este nevoie de ceva să o facă.

⁷⁵ Noi aflăm, în Iacov 5:15, că Biblia a spus aceea. "Înflăcărată reală," aceea-i disperare, "rugăciunea înflăcărată reală a unui om neprihănit dobândește mult. Când un om neprihănit, un om bun, ajunge în dureri," sau străbateră sufletească, sau durere, ori care. Eu-eu mă gândesc „străbate” este un cuvânt mai bun. Durere, sau străbateră, oricare voi vreți să o numiți. Dar când un-un-un suflet ajunge în-în disperare, în durere, o rugăciune înflăcărată reală a unui om care poate arăta Însemnul, aceasta face ceva. Vedeți?

⁷⁶ Observați ce a spus Biblia și aici, în Iacov 16, 5:16, a spus, dacă... "Mărturisim greșelile noastre," să le îndreptăm, să ne pregătim pentru aceasta, "ne mărturisim greșurile noastre unul la altul, și ne rugăm unul pentru altul. Acolo sunteți voi. Cu dragoste, dragoste, că eu am încredere că eu vă pot mărturisi greșeala mea; și voi vă puteți mărturisi mie greșeala voastră. Și eu vă iubesc destul de bine ca eu să mă rog pentru voi, și voi vă rugați pentru mine; și noi vom sta cu aceasta, cu rugăciune înflăcărată reală, până când se răspunde. Aceea-i, aceea-i disperare. Asta-i ce noi ar trebui să avem tot timpul.

⁷⁷ Să luăm niște exemple Scripturale despre aceea, ce s-a întâmplat, acum, pentru vreo alte, cincisprezece minute, cu voia Domnului.

⁷⁸ Iacob, el era un om, el era la început un mic... un fel de băiat fără griji. El s-a gândit în mintea lui că el știa că dreptul de naștere a însemnat totul pentru el, și lui nu i-a pasat cum trebuia să-l obțină, doar așa că el l-a obținut. Și după ce el l-a obținut, el gândea că totul era în regulă, pentru că el avea dreptul de naștere. El se gândea că lucrul era rezolvat. El a venit sus la fratele lui când i-a fost foame, venind înăuntru de pe câmp, de la lucrul cu vitele și vânatul câprioarei. Și fratele lui, el-el a avut nevoie de o oală mare de linte, mazăre sălbatică și-și lucruri împreună. Ar fi putut să fie foarte ispititor când un om este flămând, după ce a lucrat toată ziua. Și fratele lui a spus, "Eu sunt chiar aproape

gata să leșin. Dămi ceva din aceasta."

Și el a spus, "Ei bine, eu... dacă tu juri față de mine că eu primesc dreptul de naștere." Vedeți? Lui nu i-a pasat cum a făcut-o, doar așa ca să-l obțină. Și el a gândit, când el a obținut dreptul de naștere, că aceea a rezolvat-o.

⁷⁹ Penticostali, acolo-i unde ați greșit voi! Voi ați crezut că pentru că ați fost născuți din Duhul, născuți din Duhul lui Dumnezeu, Dreptul de naștere, aceea a stabilit-o. Dar aceasta numai o începe. Vă amintiți în mesajul despre-despre *Ascultați De El*, cum că copilul, după ce el a fost născut în familie, a devenit un fiu. Acesta avea drepturi la dreptul de naștere, dar el a trebuit să fie dovedit, copil antrenat. Și atunci dacă nu s-a dovedit a fi un copil ascultător la voința tatălui, atunci el trebuie să fie, ei bine, el nu a primit cece... nu era să... devină moștenitor. Nu a moștenit nimic, deși el era un fiu, dar el nu a moștenit nimic dacă el nu era interesat în lucrarea tatălui.

⁸⁰ Și așa când Duhul Sfânt a căzut peste poporul Penticostal și ei au început să restaureze înapoi darurile și lucrurile care erau în biserică; au gândit, pentru că ei erau născuți din Duhul, aceea a stabilit-o. Dar, voi vedeți, acolo este o plasare a unui fiu. Și după ce acest fiu a dovedit a fi un fiu adevărat, atunci el a fost dus într-un loc public, și atunci a fost așezat sus, și a schimbat robe, și a șezut sus acolo; și atunci acolo era o plasare a fiului, că el avea moștenire din tot ce avea tatăl.

⁸¹ Dumnezeu a făcut același lucru prin Fiul Lui la Muntele Transfigurării. El a fost prea umbrat de... sau un nor, și a fost transfigurat, și îmbrăcămintea Lui a strălucit ca soarele, și un glas a spus, "Acesta este Fiul Meu Preaiubit în Care Eu găsesc plăcere." Moise și legea au dat greș. Și acesta este El, "Ascultați voi de El." El a fost plasat. Vedeți?

⁸² Acum Iacob s-a gândit, din cauză că el avea dreptul de naștere, că totul s-a făcut.

Așa a făcut poporul Penticostal, și au început să se organizeze, cei-cei unitarieni, triuni, și trinitarieni, și tot felul de organizații, și se certau și trăgeau unul la altul, a dovedit că Însemnul nu se arăta. Răutate, invidie, gâlceavă, vedeți, dar asta-i la ce s-a ajuns.

⁸³ Acum, vedeți, Iacob a gândit același lucru. Dar în frică, într-o noapte, de viața lui proprie, el a fost apucat de disperare, când el s-a gândit că, "Doar dincolo de râu acolo, fratele meu mă așteaptă să măucidă. El o să o facă." Vedeți, dreptul de naștere care el l-a obținut, era lucrul care urma să-i cauzeze moartea.

Și uneori tocmai acel lucru care tu îl primești, ca Duhul Sfânt, El este, și ești născut din nou de Duhul, dacă tu nu veghezi, același lucru te va condamna la sfârșit. Așa este. Tocmai apele care l-au salvat pe Noe, au condamnat lumea. Lucrul care-care voi l-ați numi fanaticism ar putea să fie tocmai lucrul care te condamnă la capătul drumului

⁸⁴ Acum Iacob știa că viața lui era aproape la sfârșit. El avea un mesager să vină și i-a spus că fratele lui, cu patru sute de oameni înarmați, veneau să-l întâmpine, știa că el era-el era pe drumul lui. Pe el l-a apucat frica. El a trimis oameni înainte cu boi, și vite, și oi să facă o ofertă de pace cu Esau. Atunci, după aceea, el a pornit un alt grup cu o altă încărcătură de lucruri. Apoi el a pornit cu o altă încărcătură de lucruri, încercând să-l întâmpine întâi, să încerce să-i schimbe mânia. Atunci el a ajuns să gândească, "Aceea nu-l va opri, pentru că el probabil că este mai bogat decât mine. El nu are nevoie de aceasta." Atunci el și-a luat nevestele și copiii lui mici, și i-a trimis dincolo, ca Esau să-i vadă copilașii și pe nevestele lui. Și cu siguranță că pe propriile lui nepoțele și nepoții lui, el nu-i va ucide. Atunci, el, încă nu a putut să o facă. Dumnezeu știe cum să-l ia pe un om. Iacob a traversat râul. Acolo el s-a pus jos pe genunchi.

Voi știți, el cumva a fost un fel de necinstit mic, înainte de aceea. Scuzăți expresia, dar un fel de mic... El era un Iacob. *Iacob* înseamnă „un înșelător,” și asta-i ce era el. Dar acolo era ceva ce trebuia să i se întâmple. Acolo în disperare, acolo unde moartea zăcea înaintea lui...

⁸⁵ Acolo pot fi bărbați și femei așezați aici în seara aceasta, care este, moartea zace chiar înaintea voastră. Și singurul fel ca voi să fiți vreodată în stare să dobândiți lucrul care voi îl vreți, este să veniți disperați, "Eu trebuie să-l am, în seara aceasta. Eu îl obțin acum, sau eu sunt terminat. Măine este prea târziu. Eu trebuie să-l am acum!"

Când vă rugați pentru botezul Duhului Sfânt, Însemnul, să nu spuneți, "Păi, eu merg sus și încerc. Doamne, eu, eu sunt puțin obosit." O, milă, stai în scaunul tău! Nici măcar-nici măcar să nu faci o încercare. Dacă tu vii, zici, "Eu voi trece prin rândul de rugăciune; pune uleiul pe capul meu, eu o să văd dacă-mi va face vreun bine," ai putea tot atât de bine să șezi unde ești. Până nu ajungi la punctul, până nu ajunge întreaga biserică la un punct, că este între viață și moarte, tu trebuie să-L ai acum sau pieri, atunci Dumnezeu se va muta pe scenă. Este nevoie de disperare să-l aducă pe Dumnezeu pe scenă.

⁸⁶ Iacob a plâns ca niciodată înainte. El a chemat disperat până când l-a apucat pe Dumnezeu. Și când el l-a apucat, el s-a luptat; nu pentru cincisprezece minute. El s-a luptat să-L țină, în sufletul lui, toată noaptea; și totuși el știa că el nu a avut binecuvântarea, și el a fost în stare să se țină până când a venit binecuvântarea. El s-a luptat cu disperare până a venit binecuvântarea. Atunci, și când el a văzut... până când Dumnezeu a venit pe scenă. Și atunci, în disperare, "Eu nu Te voi lăsa să pleci," când el a început să simtă binecuvântarea să vină jos asupra lui.

O mulțime de oameni spun, "Slavă lui Dumnezeu, eu l-am primit acum." Acolo ești tu amăgit. Da! Cineva spune, "O, eu doar mă simt așa de bine, Frate Branham, am mers jos acolo și m-am rugat. O, fiori au mers peste mine." Și acela ar fi putut să fie Dumnezeu. "Am văzut o lumină mare înaintea mea." Acela încă ar fi putut să fie Dumnezeu, dar aceea nu este despre ce vorbesc eu.

⁸⁷ Biblia a spus, în Evrei al 6-lea capitol, "Ploaia cade peste cel drept și cel nedrept, chiar la fel." Acum, voi luați

grâu, și luați buruieni, și puneți-le în câmp. Și ploaia de fapt este trimisă pentru grâu, dar ploaia cade pe buruieni la fel cum cade pe grâu. Și, ploaia, și buruienile sunt tot așa de fericite de ploaie cum este grâul, și aceasta-i chiar aceeași ploaie. Tocmai Duhul Sfânt poate cădea peste un necredincios și-l face să acționeze chiar exact în același fel cum acționează un credincios. Dar prin roadele lor sunt ei cunoscuți; asta-i ce vorbesc eu, acela-i Însemnul. Și Da...

⁸⁸ Și Iacob, adică, în disperare, a spus, "Eu știu că Te-am simțit, Tu ești aici cu mine, dar eu nu Te voi lăsa să pleci."

Cineva o vede bine, prima senzație mică, ei se ridică și sar în sus și-n jos, aleargă în sus pe intervale, Azic, "Eu L-am primit, eu L-am primit, eu L-am primit." O, nu. Îhî. Nu.

Iacob a stat acolo până s-a întâmplat ceva, care l-a făcut să umble diferit, l-a făcut o persoană diferită, din cauză că el a stat până s-a întâmplat aceea. Și el a fost în stare... Biblia a spus, "El a ținut până când el a învins." Cum poate un om să învingă asupra lui Dumnezeu? Dar tu o poți face. Tu o poți face. Un om poate învinge asupra lui Dumnezeu.

⁸⁹ O dată a existat un om numit Ezechia, și i s-a spus de către profet, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu o să mori." Ezechia s-a întors cu fața la perete, și în disperare a plâns, "Doamne, consideră-mă. Eu am umblat înaintea Ta cu o inimă perfectă, și eu am nevoie de încă cincisprezece ani," după ce Dumnezeu i-a spus că ceva urma să se întâmple, el urma să moară. Și, în disperare, el a schimbat programul lui Dumnezeu. Disperare, totuși, el a plâns amar în disperare.

⁹⁰ Iacob a stat acolo până a venit binecuvântarea, și i-a schimbat numele de la "un înșelător" la "un prinț cu Dumnezeu." Chiar și națiunea a fost numită prin numele lui. Da, domnule! Ce a fost aceasta? Rezultatele au fost pentru că el a devenit disperat privitor la lucrul acela. Și ziua următoare când el l-a întâlnit pe Esau, el nu a avut nevoie de ceva gărzi. El a umblat drept afară și l-a întâlnit. Vedeți? De ce? El a ajuns în disperare până când a primit asigurarea.

Și voi deveniți sperați până voi primiți asigurarea. Dacă voi nu, nici măcar să nu veniți să se facă rugăciune pentru voi. Nici măcar să nu veniți să mergeți la altar. Așteptați până când aceasta-i între viață și moarte, pentru voi, atunci ceva se va întâmpla. Cu certitudine, disperare!

⁹¹ Rut a devenit disperată, o dată, când ea stătea lângă Naomi. O să trebuiască să meargă ea înapoi la poporul ei, la tot ce ea a iubit, și la tot ce ea-ea s-a închinat, dumnezeii ei și poporul ei, sau să se lipească de Naomi? Ce trebuie ea să facă? Și ea a ajuns în disperare, și ea a strigat, "Unde tu mergi, voi merge eu. Unde tu locuiești, voi locui eu. Unde tu mori, voi muri și eu. Unde ești tu îngropată, eu voi îngropa... sau eu voi fi îngropată. Și Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu." Ia te uită, disperare! Dumnezeu a binecuvântat-o, i-a dat un fiu, Obed. Obed a născut pe Iese. Iese a născut, prin Iese, a venit Isus. Pentru că, disperare!

⁹² Ca micuța curvă, Rahab, ea era disperată. Ea a știut că moartea stătea înaintea ei. Ea era sub judecată. Și ea a ajuns disperată, a spus, "Eu o să vă ascund spionilor. Eu voi face orice. Numai, jurați pe Dumnezeul vostru, și casa mea va sta." Ia te uită.

El a spus, "Eu voi... Dacă tu vei lua acest însemn, ea va sta."

⁹³ Eliazar a devenit disperat când s-a pus asupra lui răspunderea să găsească o mireasă pentru Isaac. Eleazar din Damasc era un om mare. El a fost favorizat de Abraham, și el a fost de încredere la Abraham să meargă afară și să caute o mireasă, un fel potrivit de o mireasă, pentru fiul lui, Isaac. Prin aceea să aducă înainte pe Cristos.

⁹⁴ Acum, Eliazar, fiind un om spiritual, a știut ce a însemnat aceasta. Felul potrivit de femeie a trebuit să fie nevasta aceluiacelui om. Și cum să o aleagă el? În ora disperării lui, când el a ajuns la cetatea aceea, el s-a rugat și a spus, "Doamne Dumnezeule!" Aceea-i treaba. Când tu devii disperat, mergi la rugăciune. "Doamne Dumnezeule, lasă ca prima fată care apare și adapă cămila, și-mi dă să beau, să fie aceea." El s-a rugat în ceasul disperării lui.

⁹⁵ Rebekah, fata frumoasă, a venit, a adăpat cămila. Și atunci el a spus, "Să nu mă întârzii în drumul meu." Ea a trebuit să vină la un timp de hotărâre dacă ea să meargă. Ea era un model al Miresei. Să meargă ea-să meargă ea și să se mărite cu un bărbat pe care nici măcar nu l-a văzut niciodată? Acum, acela-i un lucru mare. Chiar niciodată nu l-a văzut încă, ea a auzit numai prin slujitorul lui.

⁹⁶ Acela-i un model al Miresei. Voi niciodată nu ați văzut pe Cristos. Dar voi auziți, prin slujitorii Lui, ce este El. Voi renunțați la tot, vă părăsiți căminele, fiecare alt lucru necesar, să mergeți să-L aflați. Și observați, și ea a făcut hotărârea, un model al Miresei, și-a părăsit căminul ei denominațional, vedeți, să meargă.

⁹⁷ Iona, aruncat peste bord în timpul unei furtuni, în fundul mării, în pânțele balenei. Toate speranțele de supraviețuire s-au dus. Dar s-a întâmplat să-i vină în minte că Solomon, în dedicarea templului, a spus, "Doamne, dacă poporul va fi în necaz oriunde, și dacă se vor întoarce către acest templu și se roagă, atunci să ascuți." Și întorcându-se acolo în pânțele balenei, a reușit să se pună pe undeva pe genunchii lui, îmi imaginez, cu vomitatul balenei peste tot pe el.

Acolo el s-a rugat în disperare. Și în aceea, disperat; doar câteva respirații de oxigen este tot ce avea el în pânțele balenei. Și în acele câteva respirații care el le trăgea, poate el nu a știut în care parte era el, și a spus, "Doamne, eu cred că eu privesc în sus spre templul Tău." Și cu numai câteva respirații să meargă, în disperare, s-a rugat, sub circumstanțele acelea. Niciodată nu s-a făcut înainte, dar el era disperat. El s-a rugat, și Dumnezeu l-a ținut în viață pentru trei zile și nopți, și l-a dat la locul unde să-și dea mesajul lui. Disperare!

⁹⁸ Ana, o femeie stearpă în Biblie, ea a vrut un fiu, și ea s-a pus pe post pentru el. Și ea a postit și s-a rugat până chiar

și preotul la templu s-a gândit că ea era beată. Ea era în așa disperare! Cu restul femeilor urmărind ce fel de bonetă purta cealaltă; și voi știți cum merge aceasta; și cealaltă să vadă cu ce fel de haine erau îmbrăcate, și vorbind despre lucrurile care se petreceau pe fermă. Dar nu Ana; ea a pășit drept prin întreaga mulțime și a mers la altar. Ea a postit. Ea a vrut să i se ia ocară.

Ce diferență este astăzi. Este aproape o ocară să ai un copil. Atunci a fost-a fost o ocară să nu ai unul.

Și ea s-a pus pe genunchi. Și ea nu a observat demnitatea din templu. Ea nu l-a observat pe preotul demn așa cum ea a pășit afară. Ea era în așa tristețe încât lacrimile îi curgeau jos pe obraji, și ea plângea, în disperare, "O Doamne Dumnezeule, dă-mi un fiu. Dă-mi un fiu!"

⁹⁹ Și, observați, ea nu era egoistă. Când Dumnezeu a ascultat-o, și i-a răspuns la rugăciune și i-a dat un fiu, ea l-a dat înapoi la Dumnezeu. Și din cauză că ea a voit să nu fie egoistă după ce Dumnezeu i-a răspuns la rugăciune, El i-a dat un profet. O, aceea era o binecuvântare extra. O, El doar este plin de ele, acele lucruri mici extra care El le dă. Nu numai un fiu, dar un profet. Și acolo nu a fost nici o vedenie deschisă pentru mulți, mulți ani, în Israel. Samuel, primul profet, pentru mulți, mulți ani, pentru că o mamă a devenit disperată; care nu putea avea copii, și ea era trecută de anii de facere, probabil vârsta de șaiszeci, șaptezeci de ani. Și ea s-a rugat cu disperare, ea trebuie să aibă acest copil! Ce era aceasta? Dumnezeu i-a vorbit, fără îndoială.

¹⁰⁰ Tu nu poți să fii disperat până nu-ți vorbește Dumnezeu. O, Biserică, ridică-te și zguduiește-te! Pișcați-vă conștiința, treziți-vă, în ceasul acesta! Noi trebuie să fim sperați, sau pierim! Acolo vine ceva la iveală de la Domnul! Eu o știu ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Acolo vine ceva la iveală, și noi mai bine să devenim sperați. Aceasta-i între Viață și moarte. Aceasta va trece prin noi și noi nu o să o vedem.

¹⁰¹ Pentru că ea nu a fost egoistă, ei i s-a dat un profet.

¹⁰² Femeia Sunamită avea un băiețel peste care profetul a vorbit Cuvântul Domnului, deși ea era bătrână și bărbatul ei bătrân. Ei nu aveau copii, dar ea a fost bună cu acest-acest profet. Și ea a știut că el era un om al lui Dumnezeu. Ea a priceput că el era onorabil, un om adevărat. El a venit în casă, bărbatul ei nu era acolo, și câte altele. El era un om sfânt. Ei puteau vedea că el era o persoană onorabilă. Ea l-a urmărit să facă semne și minuni. Ea l-a auzit să spună lucruri care s-au întâmplat. El era un om onorabil, sfânt.

Ea i-a spus bărbatului ei, "Eu pricep că acest om care se oprește cu noi este un om sfânt." Doamna casei, ea a știut că el era un om sfânt. Și ea a construit o casă mică acolo afară pentru el, așa ca el să nu fie jenat. El putea veni pe acolo când a vrut el, și așa mai departe. Ea a pus un-un mic pat acolo, și un-și un ulcior de apă, și așa mai departe, așa ca el să se poată spăla și să aibă ceva să bea. Și ea probabil să trimită afară slujnica, sau pe cineva, pe paharnic, cu-cu ceva mâncare să-l hrănească, și să vină pe acolo și să-i dea-bună ziua lui, sau ceva.

¹⁰³ Și, astfel, când Ilie a văzut această bunătate făcută pentru el. Și este scris, "Ce faceți voi la cei micuți ai Mei, voi o faceți pentru Mine." Așa că ea a văzut aceea, femeia a onorat pe Dumnezeu cum onora ea pe acest profet, precum l-a văzut pe Dumnezeu în profet. Și, astfel, ea nu a vrut nimic pentru aceasta. Aceasta nu era în inima ei pentru nimic. Ea doar a făcut-o pentru că ea iubea pe Dumnezeu. Ea nu a făcut-o pentru vreo binecuvântare. Ea doar a făcut-o.

¹⁰⁴ Acum, acum Ilie a spus, "Du-te întreab-o, să vorbesc eu cu împăratul pentru ea? Eu sunt un prieten personal. Sau, căpitanul șef, eu-eu îl cunosc foarte bine. Acolo este ceva favor, ceva ce eu pot să fac pentru ea, eu vreau să-i dau ceva pentru felul cum a fost ea cu mine. Ea-ea m-a hrănit. Ea m-a lăsat să dorm în pături. Și-și ea a fost foarte bună cu noi. Acum ce pot eu să fac?"

Ea a spus, "Nu, eu doar locuiesc printre ai mei. Noi-noi o ducem bine. Noi avem o existență, și asta-i tot. Noi nu avem nevoie de nimic."

Și Ghehazi a spus către el, "Dar ea nu are ceva copii."

¹⁰⁵ Nici mai mult că Ghehazi a văzut aceasta, fără îndoială că profetul a văzut o vedenie, căci el a spus, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Du-te spune-i, la timpul convenit, sau timpul potrivit, la un an de acum, ea va îmbrățișa un fiu."

¹⁰⁶ Și fiul s-a născut. Când el era cam în vârstă de doisprezece ani... Cum trebuie că au iubit cuplul acela bătrân pe acest băiețel, singurul lor copil. Și într-o zi el era afară cosind grâu, cu tatăl lui. Trebuie că a fost pe la miezul zilei, el a avut o insolație, eu presupun, căci el a început să strige, "Capul meu." El a devenit mai bolnav și mai bolnav. Tatăl lui a trebuit să-l ducă de pe câmp, și a fost așa o urgență acolo, că el a trimis un slujitor, și l-a trimis înăuntru.

¹⁰⁷ Mama l-a ținut pe poala ei până la prânz, și el a murit. Observați, singurul ei copil, care i-a fost dat de către Domnul, prin rugăciunea și promisiunea unui profet și AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Ea a știut că acolo era ceva greșit pe undeva. Aceasta doar nu mergea. Cum să-i dea Dumnezeu pe acel fiu și să lase iubirea ei-ei să vină la copilul acela? Deși ea niciodată nu l-a cerut. Ea era prea bătrână să-l aibă. Mâna lui Dumnezeu a trebuit să pronunțe aceasta. Un om a vorbit aceasta, profetul. Și acolo acest copil în starea aceasta, a murit, singurul ei fiu.

Așa că ea i-a spus slujitorului, "Să-mi pui șaua pe un catâr, și să mâni, și să nu te oprești. Dacă cineva încearcă să te oprească, să nu spui o vorbă, și să mâni drept la Muntele Carmel. Acolo sus într-o peșteră pe undeva, retras, acolo-i un slujitor al Dumnezeului cel Prea Înalt; acela care mi-a spus, AȘA VORBEȘTE DOMNUL, eu voi avea copilul. Eu vreau să știu de ce a făcut Dumnezeu aceasta." Astfel el a spus... "Mergi drept înainte și să nu controlezi pe catârul

acela. Lasă-l să fugă tot așa de tare cu tot ce este în el. Lasă-l să alerge până ajungi acolo." Disperare!

¹⁰⁸ Și Ilie profetul s-a sculat, a privit, și a spus, "Iată că vine Sunamita aceea, și, ea, ceva îi rău cu ea. Dumnezeu a ținut aceasta de la mine. Eu nu știu ce-i rău." A spus, "Du-te întâmpin-o. Eu am... Să ne grăbim. Acolo este ceva rău."

Disperarea s-a așezat înăuntru la profet, disperare despre femeie. Vedeți, ei veneau împreună; una a vrut să știe care era Cuvântul Domnului, și celălalt nu știa ce era Cuvântul Domnului. Ia te uită. Unul a vrut să-l știe, și celălalt nu l-a știut. Femeia a vrut să-l știe, și profetul nu l-a știut. A spus, "Dumnezeu a ținut aceasta de la mine. Eu nu știu ce să-i spun când ea ajunge aici."

Astfel ea era aproape acolo atunci. El și-a ridicat mâna sus, el a spus, "Este totul bine cu tine? Totul bine cu soțul tău? Este totul bine cu copilul tău?"

¹⁰⁹ Acum, femeia a ajuns la capătul disperării ei. Ea a spus, "Totul este bine!" Glorie! "Totul este bine!" Disperarea ei s-a terminat. Ea l-a găsit pe slujitorul Domnului. Dacă el nu era acolo, ea încă ar fi fost în disperare. Dar, voi vedeți, el era acolo. Ea a spus, "Totul este bine!"

Elisei s-a gândit, "Ei bine, ce se petrece acum?"

¹¹⁰ Astfel ea a alergat și a căzut la picioarele lui. Aceea părea cam neobișnuit, așa că Ghehazi doar a ridicat-o sus. A spus, "Las-o în pace, să nu faci asta." Ilie i-a spus la servitorul lui, "Să nu faci asta. Las-o în pace. Acolo-i ceva rău. Dumnezeu a ținut aceasta de la mine." Atunci ea i-a desvăluit că copilul a murit.

¹¹¹ Acum, profetul nu a știut ce să facă. El a spus, "Ghehazi, ia acest toiag pe care eu am umblat." El a știut că orice a atins el a fost binecuvântat, căci nu a fost el, a fost Dumnezeu în el. El știa cine era el. El știa că el era un profet. Astfel el ia acest toiag și a spus, "Ghehazi, ia-l pe acesta, și du-te și pune-l peste băiat. Și dacă cineva îți vorbește, tu să devii disperat. Și să nu saluți pe nimeni, și nu lăsa... Doar continuă să mergi înainte, să nu vorbești cu nimeni. Pune-l peste copil."

¹¹² Dar, femeia, aceea nu i-a sfârșit disperarea. Aceea nu a satisfăcut pentru ce a venit ea. Ea a spus, "Cum viu este Domnul Dumnezeu, eu-eu nu am să te părăsesc până tu nu mergi să slujești la copil."

¹¹³ Și Ilie a devenit disperat. Și aici a mers, jos pe drum, el și femeia. Și când ei au ajuns acolo, cei... toți oamenii erau afară în curte, țipând și plângând. Și femeia a făcut cel mai potrivit lucru ce se putea face. Ea a luat copilul și l-a culcat pe patul unde Ilie s-a culcat. Acela era tot așa de bun ca toiagul lui. Și el nu s-a trezit acolo, așa că treaba aceea nu mergea. Ea a vrut să știe ceva deosebit.

¹¹⁴ Profetul a mers înăuntru. Acum el era în disperare. Acum ce o să facă el? Și noi aflăm în Biblie că el a umblat în sus și-n jos pe dușumea, disperat. "Eu nu știu nimic altceva să fac, Doamne. Iată-mă aici. Tu mi-ai spus să vorbesc aceea către acea femeie, și AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Și a fost exact în felul cum i-am spus, pentru că Tu mi-ai spus. Acum, ea este în necaz, și eu nu știu ce să fac. Acolo zace un băiat mort. Ce pot eu să fac, Doamne?"

¹¹⁵ Fără îndoială că Duhul Sfânt a spus, "Dacă Dumnezeu este în tine, atunci pune-te peste copil." Primul lucru ce-l știți, el s-a oprit, a alergat și și-a pus mâinile peste mâinile lui, nasul lui peste nasul acestuia, buzele lui peste buzele lui. Și când el s-a pus peste el, copilul a strănutat de șapte ori. Disperarea s-a terminat.

Copilul a venit la viață, din cauză că disperarea a mânat-o pe femeie la profet, și disperarea l-a mânat pe profet la copil. Și disperarea în ei amândoi a atras pe Dumnezeu pe scenă. Cu dragostea lui Dumnezeu, și dragostea pentru poporul lui, a adus dragostea lui Dumnezeu jos, și a aruncat credință afară pe frontul de luptă, și lucrarea s-a făcut. Cazul încheiat. Amin! Asta este. Disperarea o face. Cu certitudine! Ea nu urma să plece.

¹¹⁶ Orbul Bartimeu a gândit că Isus urma să treacă pe lângă el, șezând afară acolo la poartă, cerșetor orb, pentru pomană. Primul lucru ce-l știți, a auzit o gălăgie; Isus trecea pe-acolo. El a spus, "Cine trece pe aici?" Cineva l-a împins jos. El a spus, "Vă rog, cineva, cine trece pe aici?"

Unul din ei, ei bine, poate o mică femeie uceniță bună, i-a spus, a spus, "Domnule, nu știi tu cine-i acela care trece pe aici?"

"Nu. Eu îi aud pe unii din ei să zică, 'Acolo-i un cimitir întreg plin de oameni morți sus aici. Dacă tu înviezi morții, dute înviază-i.' Este acesta un hulitor sau cineva?"

"Nu. Ai auzit tu vreodată de acel Profet din Galilea, acel Profet tânăr nimit Isus din Nazaret?"

"Nu."

"Păi, tu știi, în Biblie se spune în sururile noastre că Fiul lui David va fi ridicat să șadă pe el. Acela-i El."

"Este acela El? Este acela El, și El trece pe aici?"

Disperarea l-a făcut să țipe, "O Isuse, Tu Fiul lui David, ai milă de mine!"

Nu mă ocoli, O blând Mântuitor,
Ascultă-mi strigătul smerit;
În timp ce Tu îi vizitezi pe alții,
Nu mă ocoli.

"O Isuse!"

Careva din ei a spus, "Taci! Tu faci prea multă gălăgie."

¹¹⁷ Dar el era disperat. Dacă El a trecut, el ar putea ca niciodată să nu mai aibe altă ocazie. Am putea să nu avem nici noi; aceasta ar putea să fie ultima seară. Disperare! El a țipat, "O Isuse!" Nu contează cine i-a spus să înceteze, el a strigat tot la fel, cu atât mai tare. Când ei i-au spus să tacă, aceasta l-a făcut să devină mai gălăgios. El era disperat. Nimeni nu-l putea opri. "Tu Fiul lui David, ai milă de mine!" Și el a țipat în disperare.

¹¹⁸ Și Fiul lui Dumnezeu, cu păcatele lumii pe umerii Lui, mergând la Ierusalim să fie oferit, chiar atunci, ca o jertfă pentru lume, s-a oprit în urmele Lui. Disperare, un strigăt disperat, l-a oprit pe Fiul lui Dumnezeu. A spus, "Ce ai vrea ca Eu să fac pentru tine?" O!

A spus, "Doamne, ca eu să-mi pot căpăta vederea."

A spus, "Mergi pe drumul tău, credința ta te-a mântuit." Aceea era destul. Disperare! Când disperarea este să primească ceva, cea mai slabă atingere mică, credința o apucă. Vedeți? El nu a spus, "Acum așteaptă un minut, așteaptă un minut, stai acolo doar un minut, lasă-mă să văd dacă pot eu vedea acum. Eu nu mi-am văzut mâinile, pentru mulți ani. Să vedem dacă eu le pot vedea. Eu nu văd nimic încă." Când Isus a spus, "Credința ta te-a mântuit," aceea a fost suficient. Aceea era tot ce a vrut el.

¹¹⁹ Disperarea cheamă după un subiect, și când subiectul, nu contează cât de slab este, acesta-i primit, el este crezut chiar atunci, pentru că credința prinde când disperarea o împinge. Vedeți? Dragostea înăuntru acolo amestecată cu aceasta și o aduce la ea. Disperarea o face.

Orbul Bartimeu a prins viziunea repede.

¹²⁰ Petru, el a fost tot mâniat, într-o noapte pe mare, când el a ajuns în disperare. Și el a început să strige, "Acolo ceva nu-i în regulă. Eu văd să vină un spirit, umblând spre mine!" Corabia era gata să se ducă jos. El a spus, "Dacă acesta ești Tu, Doamne, spune-mi să vin la Tine pe apă." Și el a pășit jos afară din corabie și a pornit; și el s-a speriat când el a pornit, și a început să se scufunde, și disperarea... Deși o greșală, în a încerca să urmezi poruncile lui Dumnezeu, ... Eu sper că biserica prinde asta. Omul a făcut ce i-a spus Dumnezeu să facă.

¹²¹ Acum, tu Creștine în seara aceasta, tu ești în linia de datorie, încercând să urmezi călăuzirea Duhului Sfânt; și un cancer te-a apucat, sau o-o moarte te-a apucat, un cancer, tuberculoză, orice este aceasta. În linia de datorie, tu ai același drept care l-a avut Petru.

"Doamne, salvează-mă, sau eu voi pieri." În disperare el a strigat, și o mână s-a întins și l-a ridicat sus. Tu ai același lucru. Dar el a țipat, "Salvează-mă Doamne!"

El mi-a auzit strigătul disperat,

Din ape m-a ridicat, acum eu în siguranță sunt. Vedeți?

¹²² Asta este, când voi strigați!

¹²³ Poate această femeie, mamă, orice a fost pentru ea, un fiu mic, sau un nepot de bunică, sau nepoțel, orice a fost, a strigat în disperare. Dumnezeu a auzit.

¹²⁴ Acolo noi aflăm că, în scufundare, Dumnezeu l-a auzit. În linia de datorie, el a început să se scufunde. El a dat greș. Nu contează dacă tu dai greș, aceea nu are nimic de-a face cu aceasta. Noi toți dăm greș. Noi suntem un eșec, în primul rând. Dar noi avem pe Cineva stând acum cu o mână tare, Care se poate întinde și să ne ia deasupra apei.

¹²⁵ Dacă tu ai făcut o greșală, vreo femeie a făcut o greșală, ceva bărbat a făcut o greșală, ceva băiat sau fată a făcut o greșală; nu vă scufundați. Țipați, în disperare, "Doamne, salvează-mă, sau eu voi pieri!" Deveniți disperați privitor la aceasta. Dumnezeu vă va auzi. El întotdeauna aude un suflet disperat. Aceea este despre ce încerc eu să vă spun.

¹²⁶ Scumpul nostru Domn Isus, Însuși, în cel mai mare teren de luptă al lumii, Ghetsimani, El a strigat, în disperare. Să ia El păcatele lumii, sau să rămână El doar pe pământ cu ucenicii Lui preaiubiți, ce a vrut El să facă? Dar urmăriți umilința Lui așa cum El S-a umilit, "Nu voia Mea ci a Ta să se facă," S-a umilit la Cuvânt, Cuvântul promis al Dumnezeului din Cer.

Observați, atunci, El a mers puțin mai departe. Și dacă El a mers puțin mai departe, cu cât mai mult s-ar conveni ca noi să mergem puțin mai departe. Înțelegeți? Și observați, Scriptura spune aici, în Luca, că El s-a rugat cu sârguință. Frate, soră, dacă Isus a trebuit să se roage cu sârguință, cu cât mai mult trebuie să ne rugăm noi cu sârguință. Dacă Cristos, Dumnezeul din Cer, făcut trup, a trebuit să se roage cu sârguință, atunci cu cât mai mult trebuie noi, păcătoși salvați prin har, să ne rugăm cu sârguință! Dacă-dacă decizia a aruncat pe Fiul lui Dumnezeu în disperare, ce va face aceasta pentru voi și mine? Disperați noi trebuie să strigăm.

¹²⁷ Dumnezeu, în aceste zile din urmă, așa S-a manifestat pentru noi, prin marile Lui semne și putere, că ar trebui să ne facă disperați. Așa este. Și voia Lui de a ne vindeca și a ne mântui, ar trebui să ne arunce pe toți în disperare să mergem la acea Piatră de vindecare. Așa este.

¹²⁸ Priviți, dacă Florence Nightingale... Stră-strănepoata răposatei Florence Nightingale care a fondat Crucea Roșie. Voi ați văzut poza ei în carte, a cântărit cam treizeci de livre. Cancerul a mâncat-o. În Londra, Anglia; ei au adus-o din Africa, la Londra, Anglia. Și acolo în disperare... Fratele Bosworth a scris înapoi și i-a spus, a zis, "Noi nu

putem veni la Africa."

¹²⁹ Ea a scris înapoi, a avut-o pe soră să scrie și a spus, "Eu nu pot să fiu mutată. Eu nu o pot face."

A arătat poza. Voi ați văzut poza. Numai că noi a trebuit să punem o bucată mică peste ea. Ea doar avea un cordon mic în jur. M-am gândit că poate cineva, să o pui în carte, ar putea critica deoarece ea era... trupul ei era așa de expus acolo... și noi am pus un lucru mic peste ea aici. Ea doar avea o-o cârpă mică, prosop așezat peste, peste șoldurile ei. Dar sus deasupra, acolo nu era nimic. Și chiar... Dar ne-am gândit ca noi să punem o bucată mică de hârtie pe ea și să fotografiam... să fotografiam aceea. Îi ține pe oamenii care nu au felul corespunzător al unei poziții în mintea lor de gândire, ca ei să nu mă critice că pun poza aceea în ziar.

¹³⁰ Și atunci când doctorul a spus că ea nu poate fi mutată, și ea a știut că eu urma să vizitez Anglia, ea i-a pus să o pună pe o targă, și să o care la un avion, și s-o aducă la Londra, Anglia, și au trimis o gardă afară la avion înainte să meargă jos la Buckingham Palace, a trimis o gardă acolo afară să vin să mă rog pentru ea. Și ea era așa de departe dusă încât ea nici măcar nu putea vorbi cu mine. Ei au trebuit să-i ridice mâinile să le pună în a mea.

¹³¹ Voi știți cum este Londra, unii din voi soldații ați fost acolo. Aceasta-i întotdeauna așa de cețoasă. Și am îngenuchiat jos lângă marginea unei ferestre, și ea...

Lacrimile curgeau în jos. Ea a vrut să... Eu nu știu cum a avut ea măcar suficientă umezeală să lase să vină lacrimi. Ea era doar numai oase, cu piele peste ele; și picioarele ei-ei sus aici la șolduri nu erau peste vreo, mi se părea, cam vreo doi țoli grosime, sau trei țoli. Venele ei erau prăbușite. Cum trăia ea, eu nu știu. Voi ați văzut poza ei mai târziu.

¹³² Am îngenuchiat jos lângă marginea patului. Acum, ea era disperată; fie că eu puteam să vin sau nu, ei urmau să o aducă, oricum. Și m-am pus jos acolo, inima mea sângera în lăuntru, de credința acelei sârmane creaturi, micuță, muribundă, și m-am rugat cu toată inima care am avut-o. Și în timp ce am început să mă rog, o turturică mică a venit, a zburat pe fereastră, a început să umble în sus și-n jos, gungurind. M-am gândit că era un favorit. Eu nu am fost în Anglia decât numai de vreo oră, doar venind de la aeroport jos acolo. Și am crezut că acesta era un favorit. Și când m-am ridicat, am spus, "Amin," el a zburat departe.

Și am început să-i întreb pe frați, dacă au auzit ei acea turturică. Și ei vorbeau despre aceasta, și când am început să spun, "Ați văzut voi, ce a însemnat porumbelul acela..." A venit afară, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, tu vei trăi și nu vei muri."

Și ea trăiește astăzi. De ce? Disperare. Disperarea a făcut-o pe femeie să ia o poziție, trăiește sau moare. Disperarea a aranjat aceasta că atunci când ea a ajuns acolo la același timp am ajuns eu. Și un însemn de la Dumnezeu, El a trimis un porumbel, să dea AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Disperată!

¹³³ Când sora, bătrâna Hattie Waldrop din Phoenix, Arizona, ea venea în sus pe trotuar, în prima mea adunare. Interna și soțul ei o aduceau; cancer de inimă. Ea și-a făcut poziția, în a încerca să ajungă acolo la adunare, dar ea era așa de rău ea era... nu mai putea respira, sângele îi cădea înapoi prin inima ei unde cancerul a mâncat în inima ei. Acum, cancer de inimă! Aceasta erau vreo optsprezece, nouăsprezece ani în urmă, poate douăzeci, 1947 este când a fost aceasta.

¹³⁴ Acum, ea i-a spus la soțul ei și la internă, "Chiar dacă eu mor în acest rând, duceți-mă sus acolo." Disperare. Ea și-a pierdut conștiința. Eu nu cred că era moartă; ea a pretins că era. Acum, ea poate a fost. Ea poate să audă banda aceasta, voi vedeți. Acum, eu-eu-eu... Ea, ea a pretins că a fost moartă; eu nu știu. Ei mi-au spus, "Acolo-i o femeie moartă venind sus în rând." Și când femeia a venit pe acolo, ea era fără viață. Și când ei au adus-o sus acolo, Cuvântul Domnului a venit; și am mers și mi-am pus mâinile peste ea, și ea a înviat și a mers acasă, umblând. Aceasta a fost cam, eu aș spune, cu siguranță, optsprezece ani în urmă, și ea este tot așa de sănătoasă și cu inimă... Ea va fi la Tucson să mă întâlnească când eu ajung jos acolo. Disperare, "Chiar dacă mor în drum, încă, dar duceți-mă jos acolo. El a vindecat pe alții, El mă va vindeca pe mine." Voind!

¹³⁵ Să ne fie inimile noastre umplute cu iubire în această zi, și fiți sărgători, și în disperare. După o vreme aceasta poate fi prea târziu.

¹³⁶ Iair o dată a avut o fiică micuță care murea. El era un credincios de graniță. El a crezut pe Isus, dar el se temea să o mărturisească, deoarece ei l-ar fi dat afară din sinagogă. Dar doctorul a venit într-o dimineață, și a spus, "Ea moare acum." Disperarea s-a așezat înăuntru. El nu-și putea permite, ca poziție a lui, să fie prins cu Isus din Nazaret, pentru că el și-ar fi pierdut poziția de preot.

Dar eu vă spun, când a venit urgența, aceasta l-a aruncat la disperare. Eu îl pot vedea căutând după paltonul lui mic și pălăria de predicator, și le-a pus pe el. Aici vine el în jos prin mulțime, presând în jur; unde acolo era o femeie care doar l-a atins îmbrăcămintea, și așa mai departe, și ei toți strigau. Dar el a mers înăuntru și a spus, "Stăpâne, fetița mea zace pe punctul de moarte. Stăpâne, Stăpâne, fetița mea zace pe punctul de moarte, și dacă Tu vei veni doar să-Ți pui mâinile peste ea, ea va trăi." O, doamne! Disperarea te face să spui lucruri uneori, te face să faci lucruri. Ea te pune în acțiune. Fiica lui a fost salvată prin disperare.

¹³⁷ Haideți să fim disperați, ca femeia aceea mică cu scurgere de sânge. Biblia a spus că ea și-a cheltuit toți banii ei, cu medicii, și totuși ei nu au putut s-o ajute. Ea a început în timp de menopauză, să inundeze, și o scurgere de sânge, și aceasta nu se oprea. Ei poate au vândut ferma, catării, caii, și orice a fost; și nimic nu o putea ajuta. Și preoții lor i-au

spus să nu meargă în jur la așa ceva. Dar într-o dimineață ea s-a uitat în jos. Ea a locuit sus pe un dâmb, sus acolo unde era ferma ei, și ea a văzut un mare grup de oameni adunați în jurul unui Om jos acolo, și ei au spus, "Ce este aceea?"

A spus, "Acela-i Isus din Nazaret." Disperarea s-a așezat înăuntru.

Ea a spus, "Eu sunt cumva neînsemnată. Eu-eu... Dar dacă eu pot atinge numai marginea îmbrăcămitei Lui, eu mă voi face bine." Și ea a trecut pe lângă fiecare critic și orice alt lucru. Dar atunci ea a ajuns la punctul, că l-a atins îmbrăcămintea, în disperare.

Și când El a făcut, El s-a întors și a spus, "Cine M-a atins?"

Și ei toți au tăgăduit-o. Dar El a privit în jur. El era posedat cu un mare dar de la Dumnezeu. El era Dumnezeu; El a găsit-o pe femeia mică și i-a spus că scurgerea ei de sânge s-a oprit. Disperarea a mânat-o să facă aceea.

¹³⁸ Disperarea a fost ce a mânat-o-mânat-o pe regina din Sud. Ea a auzit că darul lui Dumnezeu a lucrat prin Solomon. Disperarea a mânat-o să facă aceea.

¹³⁹ Disperat! Aceia erau ființe umane, ca voi, ca mine. Ei nu erau mai deosebiți de voi și eu. Ei aveau cinci simțuri. Ei mâncau, și beau, și așa mai departe, cum facem noi, trăim și murim. Ei erau ființe umane.

¹⁴⁰ Aceasta a mânat-o în așa disperare încât ea a luat o parte din împărăția ei. Aceasta a mânat-o la un punct încât ea nu s-a gândit la Ismaeliții care să o jăfuiască în deșert, nouăzeci de zile a ei pe spatelul unei cămile peste Deșertul Sahara. Disperare! Ea se duce, oricum. Și când ea a ajuns acolo, acolo nu era nimic ținut de la Solomon decât că el i-a spus lucrurile care ea vroia să le știe. Disperare! Isus a spus, "Ea se va ridica în Ziua Judecării, cu această generație, și o va condamna, căci unul mai mare decât Solomon era aici." Disperare!

¹⁴¹ În încheiere eu aș putea spune aceasta. Nu demult, jos în Mexic, eu am văzut ceva disperat. Eu doar am ajuns la platformă, acolo într-o arenă mare, și oamenii au fost înăuntru acolo de la ora nouă în dimineața aceea, și a fost aproape de ora zece în seara aceea. Un om bătrân orb, seara dinainte, total orb pentru vreo treizeci de ani, și-a primit vederea, și se ducea prin oraș în ziua aceea, mărturisind. O grămadă de haine vechi, așezate pentru treizeci, patruzeci de iarzi, așa de înalt, doar șaluri vechi. Acolo erau poate patruzeci, cincizeci de mii de persoane acolo. Și pălării vechi și șaluri, la cine aparțineau ele, eu presupun că ei ar fi trebuit să decidă aceea între ei. Și turna în jos ploaia.

¹⁴² Și ei m-au lăsat în jos cu o frânghie, peste un zid, și eu am ajuns pe platformă. Lucrătorul... Omul care șade aici, ei l-au adus... El și fiica lui au venit jos din Michigan cu câteva minute în urmă, a vorbit despre Fratele Arment. Noi îl amintim aici. El este pe străzile Gloriei în seara aceasta. Fratele Arment era acolo, și și-a luat paltonul jos, și a stat în ploaie, și i l-a dat la Fratele Jack Moore să-l îmbrace, pentru că Jack tremura. Sudistul era gata să înghețe în ploaia aceea rece acolo în Mexic. Și acolo el stătea acolo.

¹⁴³ Și Billy Paul a venit sus la mine, fiul meu, și a spus, „Tati, tu va trebui să faci ceva. Acolo-i o femeie mică Mexicană jos acolo cu un copil mort care a murit azi dimineață. Eu nu am destui ușieri să o țină afară din rând.” Dacă punerea mâinilor peste acel om orb i-a dat vederea, punând mâinile peste copilul ei mort îi va da lui viață. Ea era o Catolică. Și, ea, ei nu o puteau ține înapoi.

Și Fratele Espinoza și aceia i-au spus că, "Noi nu mai avem cartonașe de rugăciune. Tu va trebui să aștepti până într-o altă seară."

¹⁴⁴ Ea a spus, "Copilul meu este mort. El a fost mort de azi dimineață. Eu trebuie să ajung acolo." Și ea a venit, cartonaș de rugăciune sau nu. Și ei au aliniat vreo trei sute de ușieri acolo. Și ea mergea chiar sub picioarele lor, și sărea drept sus peste spatelul lor, și alerga cu acest copil mort, și cădea jos printre ei. Nu a contat nimic pentru ea; ea a încercat să ajungă acolo. Ea era disperată. Dumnezeu i-a vorbit inimii ei, că, "Dumnezeul care putea da vedere, putea da viață." O, doamne! Ea era disperată. Ceva ardea în ea.

¹⁴⁵ O, persoane bolnave, dacă ați lăsa să ardă aceea în voi pentru câteva minute, și priviți ce se întâmplă, felul acela de disperare. Dumnezeu care putea vindeca pe acest băiețel serile trecute, a putut vindeca pe doamna aceea cu cancer, vindeca acest om, și să facă aceasta, Miss Florence Nightingale, o, zecile de mii! El, acea, dovadă indiscutabilă; înviind morții, și vindecând pe bolnavi, și toate celelalte. Dacă El este Dumnezeu, poate face aceea; El este Dumnezeu ieri, El este Dumnezeu astăzi. Deveniți disperați, atunci vi se va face ceva.

¹⁴⁶ Atunci, în disperarea aceea, ea a continuat să se repeadă. I-am spus la Fratele Jack Moore, am spus, "Ea nu mă cunoaște. Ea nu m-a văzut niciodată. Ea nu știe cine este sus aici pe platformă. Acea femeie mică Catolică, acum, nu putea vorbi un cuvânt de Engleză, așa că atunci cum să știe ea cine este?" Am spus, "Du-te jos, și roagă-te pentru copil, și aceea o va mulțumi, și ea se va duce." Am spus, "Și aceasta nu va cauza..." A fost doar urlet constant jos acolo. Ea sărea în sus, și fiecare a țipat. Ea alerga drept peste umerii lor, și cădea drept jos printre ei. Ea câștiga câțiva pași, și atunci ei încercau să o pună înapoi afară; și aici venea ea printre picioarele lor, ținând acest copil, supărându-i pe ușieri și fiecare alt lucru. Nu a contat nimic, ea se urca sus acolo. Ea a trebuit să ajungă acolo! Nu contează nimic ce a fost, ea urma să ajungă acolo. A avut pe lucrător...

¹⁴⁷ Acum nu este aceea o poveste ca femeia Sunamită? Numai că, aceea nu era cu trei mii cinci sute de ani în urmă. Aceasta era cu vreo trei ani în urmă, sau patru. Vedeti?

Ei pot fi același lucru în seara aceasta. Când se ridică aceeași disperare, va arunca dragostea și credința sus acolo pe

frontul de luptă, să pretinzi ce vrei, pentru că aceasta-i o promisiune a lui Dumnezeu că noi o putem avea. Asta-i exact corect.

¹⁴⁸ M-am întors; eu, lucrătorul, sau evanghelistul la acel loc. M-am întors. Mi-a părut rău de femeie, dar acolo nu era disperare. Vedeți? M-am întors și m-am gândit, "Ei bine, Fratele Jack se va ruga pentru ea, și aceea-aceea o rezolvă." M-am întors în jur. Am spus, "Așa cum am vorbit acum, credința..."

Și m-am uitat acolo afară, și acolo era o vedenie. Am văzut un copil mic șezând acolo, un micuț închis la față, copil Mexican fără dinți. El râdea la mine, șezând acolo afară. Am spus, "Așteaptă un minut. Așteaptă un minut." Disperarea ei l-a mânat pe Duhul Sfânt să-mi schimbe subiectul, să-mi schimbe ochii și să-mi arate copilul ei șezând acolo. Aceea a trimis Duhul înapoi. Am spus, "Așteaptă un minut. Așteaptă un minut. Aduceți-mi copilul."

Aici vine ea cu o pătură micuță, udă, leaorcă, alb și albastru, un micuț, formă moartă cam așa de lung. Ea a căzut, cu un crucifix în mâna ei, sau un rosar, să spună aceste "Ave Maria." Eu i-am spus, "Pune-o sus, asta nu este necesar."

Și ea a venit sus aproape până unde eram eu, și ea a țipat și strigat, "Padre," care înseamnă, "Părinte."

Am spus, "Să nu spui asta. Să nu spui asta. Tu crezi?" Și el i-a spus ei în Spaniolă, dacă a crezut.

"Da," ea a crezut. El a întrebat-o cum ar crede ea. Ea a spus, "Dacă Dumnezeu îi poate da la omul acela bătrân vederea, el îi poate da la copilul meu viața." Amin. Disperarea a mânat-o la aceasta. Nici un singur lucru din partea mea; eu doar am văzut vedenia.

Am spus, "Doamne Isuse, eu am văzut o vedenie despre un copil mic, ar putea să fie acesta."

Cam pe la timpul acela el a dat din picioare, a mers, "Ua! Ua! Ua!"

Am spus, "Urmează-o până la doctor. Ia o seri-... declarație scrisă de la doctor, 'Acel copil a murit.'" Și doctorul a scris declarația, "Respirația acelui copil, inima i s-a oprit azi dimineață, în biroul meu la ora nouă, a murit cu pneumonie dublă." O, copilul trăiește în Mexic în seara aceasta, din câte știu eu. De ce? Disperarea s-a așezat înăuntru pe inima unei mame micuțe, plângând pentru copilul ei, care a văzut pe Dumnezeu să facă... să vindece ochii orbi ai unui om, și a știut că El putea să învieze copilul mort.

¹⁴⁹ Disperare! "Când tu Mă vei căuta cu toată inima ta, atunci Eu te voi auzi." Vedeți?

¹⁵⁰ Împărăția! "Legea și prorocii au fost până la Ioan. De atunci, Împărăția Cerului a fost predicată, și omul presează în Ea." Tu nu stai doar în jur și zici, "a-mă sus de guler, Doamne, împinge-mă înăuntru." Tu presezi în Ea. Tu devii disperat, între Viață și moarte.

¹⁵¹ Doresc să fi avut timp pentru o altă povestire, la care mă gândeam chiar acum, despre o femeie, fată, a luat un drum greșit, și cum a întors ea pagini noi și lucruri, până am spus, "Soră..."

Ea s-a ridicat și a spus, "Eu-eu cred că voi fi în regulă." Am spus,

"Nu, nu! Stai acolo."

Și atunci, primul lucru ce-l știți, ea a început să se roage un pic, și direct ea a devenit mai tare și mai tare. După o vreme ea a devenit disperată, a spus, "O Dumnezeule, mântuiește-mă!"

¹⁵² Alcool Synonimus nu au putut-o trata. Nimic altceva nu a putut să o facă. Dar ochii aceia mari, negri s-au uitat la mine, și lacrimile îi cădeau de pe obraji; ea a spus, "Ceva s-a întâmplat." O, da! Da, domnule! Ceva s-a întâmplat. Ea a devenit disperată.

¹⁵³ Haideți să fim sperați privitor la aceasta; între moarte și Viață.

¹⁵⁴ Dacă tu nu poți să devii disperat, să nu vii pe aici. Dacă tu ești disperat, vino aici și privește, tu-tu o vei primi tot așa de curând cum ajungi aici.

¹⁵⁵ Să ne rugăm. În disperare vegheați după Împărăția lui Dumnezeu, Ea va veni asupra voastră.

¹⁵⁶ Tatăl nostru Ceresc, eu Te rog în Numele lui Isus, să fii milostiv cu noi, Doamne. Și pornește în noi o disperare. O Doamne Dumnezeule, ai milă de noi, mă rog, și lasă ca oamenii să Te caute în seara aceasta cu inimi disperate. Noi știm că Tu ești aici, Doamne. Tu ești același ieri, azi, și-n veci.

¹⁵⁷ Iar acum fie ca aceste persoane care au Însemnul, că ei au trecut de la moarte la Viață, ei s-au schimbat de la o viață veche lumească la una nouă. S-au schimbat. Sângele a fost aplicat; și, Dumnezeule, dă-le un semn de Însemn. Fie ca ei să ia acel Însemn în inimile lor, acei care sunt bolnavi, să spună, "Eu sunt un produs cumpărat de Dumnezeu. Eu sunt în Cristos, și în El nu este boală. Eu sunt în Cristos, și în El nu este păcat. Eu sunt în Cristos, și în El nu este necredință. Eu renunț la fiecare lucru care mi l-a spus diavolul. Eu iau Însemnul meu că a mele... 'El a fost rănit pentru nelegiuirile mele; El a fost învințit pentru fărădelegile mele; pedeapsa păcii mele era asupra Lui; și cu rănilor Lui am fost vindecat.' Și eu acum țin Însemnul, că Dumnezeu m-a recunoscut, acel scop, Persoana, cumpărat prin Sângele Domnului Isus. Și eu țin Însemnul morții Lui în mâinile mele, deoarece El a înviat din nou, și eu sunt al Lui și El este al meu. Eu merg cu credință hotărâtă, ca din seara aceasta înainte, eu îl cred pe Dumnezeu, și eu voi fi vindecat când eu ajung acolo și îndeplinesc cerințele."

Pentru că ultimele Cuvinte care au căzut de pe buzele Lui, au fost acestea, "Dacă ei își pun mâinile peste bolnavi, ei se vor reface." Admite aceasta, Doamne. Fie ca o disperare să se așeze înăuntru, căci eu o cer în Numele lui Isus.

Amin.

Eu pot, eu vreau, eu cred;
Eu pot, eu vreau, eu cred;
Eu pot, eu vreau, eu cred;
Că Isus mă vindecă acum.

O, eu pot, eu vreau, eu cred;
Eu pot, eu vreau, eu cred;

Doar gândiți, "Eu sunt hotărât!"

Eu pot, eu vreau, eu cred Că Isus mă vindecă acum.

¹⁵⁸ Voi credeți asta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] "Eu sunt hotărât! Eu sunt hotărât, prin harul lui Dumnezeu, că eu nu mă voi opri până când acel Ceva mă lovește. Și eu mă duc acolo sus să se pună mâinile peste mine."

Acum, Dumnezeu niciodată nu ne-a lăsat de rușine. Și eu cred că marele Medic acum este aproape. Eu îl cred pe Dumnezeul care a scris Cuvântul, eu îl cred pe Dumnezeul care a făcut jertfa, eu cred Însemnul lui Dumnezeu care ne curăță de păcat în seara aceasta, Însemnul, Viața Lui Proprie, este aici cu noi. "Eu voi fi cu voi, chiar până la sfârșitul lumii. Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Voi credeți asta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Eu mă încred în EL Eu cred că El o va face. Voi nu? ["Amin."]

¹⁵⁹ Acum, îndată ce eu încep asta, eu văd să apară vedenii, amin, mari viziuni despre Domnul, vorbind lucruri mari. Amin! Dacă eu încep aceea, noi vom fi aici toată noaptea. O să o credem? Credeți voi? Amin! Eu o cred cu toată inima mea.

¹⁶⁰ Doamna mică care șade acolo afară de la Fratele Palmer, ea este o străină pentru mine. Ea este din Georgia, și ea suferă cu o boală de femei. Dacă ea va crede că Dumnezeu o va face bine, El o va face. Eu nu am văzut-o pe femeie în viața mea, dar aceea-i ce se petrece cu ea.

¹⁶¹ Femeia aceea mică, eu nu știu dacă ea a auzit vreodată Mesajul înainte, sau nu, dar în timp ce eu predicam aici, am văzut-o. Tu doar să crezi și vezi dacă aceea este corect. Amin. Dacă tu vei crede numai! Așa este.

¹⁶² Doamna care șade chiar înapoi aici cu dureri de spate, suferă foarte rău, numele ei este D-na Wisdom. Dacă tu vei crede cu toată inima ta, Isus Cristos te va face bine. Eu nu am văzut-o pe femeie în viața mea, dar ea șade acolo, suferind. Ea poartă o rochie galbenă. Este asta așa? În regulă. Suntem noi străini unul la altul? Da. În regulă, domnule. Tu mergi acasă, să fii bine. Isus Cristos te face bine. Amin.

¹⁶³ O altă femeie care tocmai a prins aceea, dureri de spate, șezând chiar aici. Ea are dureri de spate. Ea are un băiat, și el are dureri de cap. Îhî. Așa este. D-na Parker este numele ei. Să crezi tu cu toată inima ta, și Isus Cristos vă va vindeca pe amândoi. Amin! Voi sunteți străini față de mine. Aceea-i exact așa. Amin! Credeți cu toată inima voastră.

¹⁶⁴ Aici este un om în vârstă șezând înapoi aici din Michigan. El are boală în urechile lui. O, el gândește glasuri, necaz spiritual. Este asta așa? Tu crezi căci-căci... Tu nu știi dacă acesta-i Dumnezeu, sau ce este care-ți vorbește. Tu auzi zgomote în urechile tale. Eu sunt un total străin față de tine. Dacă asta-i așa, ridicăți sus mâinile, și aceea-i ce are loc. Aceasta nu o să te mai supere, Isus Cristos te face bine.

Îl credeți voi pe marele Medic? [Adunarea se bucură și zice, "Amin." – Ed.]

¹⁶⁵ Eu ți-aș vorbi, dar, din Norvegia, și tu nu înțelegi; limba Norvegiană. Îhî. În regulă, spune-i să meargă acasă, crezând, soră, dacă tu știi cum să o vorbești. Spune-i că durerea lui de cap îl va părăsi. Acum, voi știți că eu nu-l cunosc. El a venit aici din Norvegia, să se facă rugăciune. Mergi înapoi, un om sănătos. Amin.

¹⁶⁶ O! "Isus Cristos același ieri, azi, și-n veci!" Ce este aceasta? Acesta-i acel Stâlp de Foc. Acesta-i Duhul Sfânt. Acesta-i acel Însemn, că Isus Cristos trăiește. Și când oamenii, mult în urmă, L-au văzut făcând acele lucruri, El le-a priceput gândurile deoarece El este Cuvântul. "Și Cuvântul este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, și un discernător al gândurilor și intențiilor din inima lor." Amin.

¹⁶⁷ Eu am văzut apa sclipind, și acest băiat tânăr venind. El a auzit, și a citit o carte pe acolo, și a scris, în Norvegiană. El a ajuns să înțeleagă; cineva i-a vorbit. El are necaz, dar, dacă el crede cu toată inima lui, Domnul Isus o să-l facă bine. El a venit o cale lungă, și un copil sărac, la aceea, încercând să preseze înăuntru. Și noi vom pune mâinile peste el, într-un minut.

¹⁶⁸ Credeți voi? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Amin! Ce minunat! O, doamne! "Marele Medic acum este aproape!" Soră, unde este acea Soră Ungren, și cealaltă soră la pian? Eu vreau ca voi să veniți chiar repede, dacă voi vreți, și să ne dați o cântare, "Acel mare Medic acum este aproape, compătimitorul Isus."

¹⁶⁹ Eu vreau ca persoanele care sunt pe acest interval *aici*, care vor să se facă rugăciune pentru ei, amabili veniți jos pe partea aceasta *aici*, doar un interval odată. Fratele Neville, tu fă asta dacă tu vrei. Unde este Fratele Capps sau unul din acei conducători de cântări? Cum ar fi Fratele Ungren, sau Fratele Capps, ori careva, să vină aici, să cânte, să conducă această cântare pentru noi dacă voi vreți. Este Fratele... Unde este unul din frații aceea? În regulă. În regulă, domnule, asta-i bine. În regulă. Fiecare în rugăciune!

¹⁷⁰ Țineți minte, disperare! Vedeți ce va face disperarea? Disperarea vă va mâna dincolo de mare. Disperarea vă va mâna de la un alt stat. Disperarea vă va mâna oriunde. Un tată bătrân prețios și fiica lui, cu disperare, au încercat să intre înăuntru, au venit înăuntru, fiecare alt lucru, și s-au așezat jos oricum; cu câteva momente în urmă Duhul Sfânt a eliberat lucrul aici în adunare, chiar înainte ca eu să ajung înăuntru aici. O!

Cea mai dulce colindă cântată vreodată,
Isus, binecuvântat Isus.
Marele Medic acum este aproape,
Compătimitorul...

Doamne Isuse, admite, ascultă rugăciunea slujitorului Tău, Doamne. Mă rog ca Tu să-i întâlnești pe fiecare din aceștia și să-i faci bine, pentru Slava Ta, în Numele lui Isus.

... glasul lui Isus.
Cea mai dulce notă în cântare serafimă,
Cel mai dulce nume pe limbă muritoare,
O, cea mai dulce colindă cântată vreodată.

Lăsați pe acei care sunt sperați acum, care într-adevăr știți că o să fiți vindecați... Doar gândiți, din câte știu eu, o sută de procente au fost, de duminica trecută seara, s-au făcut bine săptămâna aceasta.

Compătimitorul...

¹⁷¹ Vegheați, El vine. Vedeți, El deja v-a vindecat. El aduce Cuvântul Lui, El Îl confirmă, El Își arată Prezența. Nimeni nu poate să facă lucrurile acelea afară de Dumnezeu. Voi știți asta. Acesta-i semnul lui Mesia. Și voi știți că eu nu sunt Mesia, deci acesta-i El. Acum aici El v-a dovedit totul.

Acum aceasta ar trebui să vă arunce în disperare. Ar trebui să electrifice acest loc și să atingă o... Nu, doar să fiți ca un-un-un-un chibrit la un butoi de pulbere. Cu certitudine! Și acesta ar trebui să explodeze credința, și-și dragostea și disperarea să-i mâne pe oamenii aceia drept în Împărăția lui Dumnezeu, să creadă cu toată inima lor. Voi credeți acum, fiecare din voi? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] În regulă. Acum, Billy, to iei acei...

¹⁷² Tony, uită-te aici la mine un minut. Eu nu te-am văzut pentru un timp îndelungat, dar tu ești bolnav. Tu suferi cu ceva ca o dezinterie. Așa este. Aceasta o să înceteze. Aceasta te va părăsi. Eu am văzut lucrul acela că te urmărea, cum el a pornit pe acolo. Nu există nici un lucru să se poată ascunde de Dumnezeu chiar acum. Eu nu am văzut... Eu nu l-am văzut pe Tony cu lunile, eu presupun, dar eu văd că el avea aceea. El a avut-o; el nu o are acum.

¹⁷³ Să ne aplecăm capetele. Nici un ochi să nu fie deschis. Nici un ochi să nu se uite. Fiecare să fie în rugăciune. Și Billy Paul sau Fratele Neville, unul, noi vom chema următorul rând când vine timpul. Acum fiecare în rugăciune. Noi o să încercăm acum; intervalul din mijloc va veni la mâna stângă a voastră când sunteți chemați, și așa vor veni cei-cei din intervalul din stânga pe *aici* vin la partea din mâna stângă a voastră când sunteți chemați. Fratele Neville vă v-a chema.

Acum, mă întreb dacă există careva dintre frații aici care i-ar place să stea aici să pună mâinile peste aceste persoane așa cum ei vin pe aici, cu mine? Careva din voi frații lucrători, voi cu certitudine sunteți bine veniți să veniți și să stați cu mine dacă vreți să o faceți. Acesta nu-i un lucru izolat. Voi aveți drepturi să vă rugați pentru bolnavi la fel ca mine.

Eu știu că Duhul Sfânt este aici. Oricine care nu ar crede asta, acolo-i ceva greșit cu ei.

¹⁷⁴ În regulă, să credem acum cu toate inimile noastre, că Dumnezeu va acorda aceste lucruri care noi le cerem. A veți credință acum. Nu vă îndoșiți.

Și fiecare rugați-vă, unul pentru altul. Ce a spus Biblia? "Să ne mărturisim greșurile noastre unul la altul; ne rugăm unul pentru..."

¹⁷⁵ Și voi persoanele care veniți în linie, îndată ce aceste mâini vă ating, să vă duceți drept afară de aici doar fericiți și laudând pe Dumnezeu că voi sunteți vindecați.

În ordine, fiecare în rugăciune acum în timp ce Fratele Capps conduce cântările.

Doamne Isuse, acum ajută-ne. Mă rog, prin Numele lui Isus Cristos, ca Duhul Sfânt să atingă pe fiecare persoană, și fie ca ei să fie vindecați și așa cum noi urmăm poruncile Tale pentru punerea mâinilor peste cei bolnavi. Tu ai spus, "Ei se vor recupera." Noi o credem, Tată, în Numele lui Isus. Amin.

În regulă, fiecare în rugăciune acum așa cum începem să ne rugăm. Întâi, este un băiețel bolnav într-un scaun cu rotile.

Punând mâinile peste copil, în Numele lui Isus Cristos, ca el să se poată face bine.

Da, domnule.

În Numele lui Isus Cristos... [Fratele Branham și lucrătorii pun mâinile peste aceia din rândul de rugăciune, dar rugăciunile nu se aud. Adunarea se roagă și în continuu cântă *Marele Medic* – Ed.]

Cea mai dulce colindă cântată vreodată, Isus, binecuvântat Isus.

¹⁷⁶ Câți dintre voi credeți că Dumnezeu a, voi sunteți siguri în inima voastră, cu o asigurare pecetluită, că Dumnezeu

a răspuns la cererea voastră pentru că voi ați ascultat de Cuvântul Lui? Aceasta s-a făcut. Aceasta s-a terminat. Aceasta s-a-aceasta s-a făcut. Credeți-L cu toată inima voastră, că aceasta este o lucrare terminată.

¹⁷⁷ Acum urmăriți săptămâna aceasta, și când veniți iarăși înapoi, urmăriți ce s-a întâmplat.

¹⁷⁸ Eu presupun, pe la data viitoare când eu ajung înapoi, cu voia Domnului, eu voi conduce rândul de rugăciune prin una din aceste camere, în camera aceea mică la care eu am să-i duc, voi vedeți. Eu cred că aceasta se desfășoară acum, voi vedeți, ora.

¹⁷⁹ Eu vreau să ajung până unde eu pot aduce oamenii unul câte unul, să mă ocup individual cu ei, până când eu o cercetez și o aflu, și atunci merg înainte în felul acesta, până când eu stau drept cu ei la timpul acela.

¹⁸⁰ Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. Noi suntem așa de fericiți că ați fost aici. Ați dobândit voi... Sunteți voi persistenți acum? Faceți voi... Sunteți voi în disperare, disperarea voastră care ați avut-o pentru vindecarea voastră? A încetat ea toată acum, într-o dragoste și credință și încredere că Dumnezeu va face ce a promis El că va face? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Dumnezeu va face.

De la acei copii mici, acolo sunt doi sau trei din ei aici în seara aceasta, în scaune cu rotile, eu... Noi vom crede pentru ei, ei sunt copii, că ei o să fie vindecați, de asemenea. Ei o să fie bine. Nu credeți voi aceasta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Amin! "Ei se vor recupera." Ei trebuie să o facă. Dumnezeu a spus așa. Și noi suntem sperați, și o să o credem acum, că aceasta se va face.

¹⁸¹ Acum, serviciile noastre doar implică un lucru chiar după altul. Acum noi o să eliberăm audiența pentru acei care trebuie să plece. Și din cât de bine pot vedea eu, sunt vreo opt minute până la ora zece. Și, dacă voi trebuie să plecați, noi-noi suntem fericiți că ați fost aici, și noi vrem ca voi să veniți înapoi și să fiți cu noi. Restul din voi, după ce ne ridicăm, vă veți așeza din nou; și acei care pleacă, mergeți tot așa de liniștit cât este posibil. Și atunci noi o să avem serviciul de împărtășire imediat după aceea. Voi sunteți invitați să stați dacă puteți. Dacă nu puteți, Dumnezeu să vă binecuvânteze. Rugați-vă pentru mine. Eu mă voi ruga pentru voi. Și, țineți minte, țineți Însemnul aplicat, și fiți sperați să presați spre Împărăția lui Dumnezeu. Amin!

Acum noi o să cântăm cântarea noastră de liberare, dacă noi putem, și, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*, așa cum ne ridicăm.

... Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al nenorocirii;
El bucurie și mângâiere îți va da,
... peste tot unde mergi.

Nume scump, Nume scump! O ce dulce, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce, ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

Dați mâna unul cu altul, ziceți, "Domnul să te binecuvânteze, fratele meu pelerin, soră." Adânc, sincer, reverențios, și prieteni Creștini în legături de părtășie, dați mâna unul cu altul, frate și soră. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți, împreună. Minunat!

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc
Pentru că El m-a iubit întâi
Și a plătit salvarea mea
Pe lemnul Calvarului.

Până ne-ntâlnim! Până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus; până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim! O, până ne-ntâlnim!

Dumnezeu fie cu voi până ne-ntâlnim din nou.

Până ne-ntâlnim! Până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim la picioarele lui Isus; până ne-ntâlnim!

Până ne-ntâlnim! Până ne-ntâlnim!

Dumnezeu fie cu voi până ne-ntâlnim din nou.

[Fratele Branham începe să fredoneze *Dumnezeu Fie Cu Voi* – Ed.]

¹⁸² Această dulceață și părtășie a marelui Însemn al lui Dumnezeu, Duhul Sfânt, fie ca El să rămână din belșug cu voi toți până ne-ntâlnim din nou. Harul lui Dumnezeu să meargă cu voi, să lovească căile morții înaintea voastră; să vă facă cărarea limpede, ca voi să puteți vedea pe Isus întotdeauna înaintea feței voastre, și voi să nu fiți mișcați.

¹⁸³ Tată ceresc, noi predăm acest serviciu, și serviciul de azi dimineață, serviciile acelea și ceea ce s-a făcut, și toată Slava către Tine, dându-Ți mulțumiri și laudă pentru mântuirea oamenilor, și pentru vindecarea oamenilor, și pentru că ne-ai dat marele Tău har spre care noi toți privim. Mântuiește-ne. Cum Îți mulțumim noi pentru aceasta. Fii cu noi acum până ne întâlnim din nou. Întâlnește-te cu noi în împărtășire. Să fii pe volanul acelora care conduc, Doamne,

spre căminele lor. Călăuzește-i prin sărbătorile nepăsătoare, ca nici o vătămare sau pericol să nu poată veni la ei. În Numele lui Isus Cristos noi o cerem. Amin.

În regulă, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*, din nou acum.

Ia... Numele lui Isus (Voi sunteți eliberați acum, în Numele) ... cu tine,
Ca un scut de la fiecare capcană;
Când ispitiri în jurul tău...

Ce faci tu atunci?

Doar respiră acel Nume sfânt în rugăciune.
Nume scump, Nume scump! O ce dulce, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, Nume scump! O ce dulce, ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

La Numele lui Isus aplecând.
Căzând proșternat la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Când călătoria noastră este completă.

Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce, ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului.

¹⁸⁴ Acum chiar înainte de a ne așeza jos, în timp ce mulțimea devine liniștită acum pentru serviciul de împărtășire.

Dacă eu nu sunt greșit, nu este acesta Fratele Blair, lucrătorul care l-am întâlnit acolo în Arkansas nu de mult? M-am gândit că era el. Eu n-am fost sigur. Tu ai avut aici sus pentru dedicare un copil, unul micuț, azi dimineață. M-am gândit... Nu te-am întâlnit eu nu demult, aici la Hot Springs, Arkansas? Cu tine a fost un... Ceva era gata să se întâmple, și Duhul Sfânt a chemat-o. A fost asta corect? Bine. Eu doar... Eu s-a întâmplat să gândesc în urmă atunci, m-am gândit, "Acela-i fratele acela." Eu sunt așa de bucuros că tu ești aici, Frate Blair.

¹⁸⁵ Acum eu am să-i cer Fratelui Blair dacă el se va ruga ca Dumnezeu să ne facă curați acum pentru împărtășirea care urmează să aibă loc. Vrei tu, Frate Blair? [Fratele Richard Blair se roagă-Ed.] Da. Da, Doamne. Admite aceasta, Doamne. Da, Doamne. Da, Doamne. Da, Doamne. Da, Doamne. Da. Da. Amin.

Vă puteți așeza acum, fiecare.

¹⁸⁶ Și acum la orgă, soră, dacă voi toți doar cântați *Acolo Este Un Izvor Umplut Cu Sânge*. Și voi puteți începe a voastră... duceți-le acolo, orice este necesar. În regulă, citirea acum, dacă noi doar am fi... să fim tăcuți doar un moment.

Da, soră? [O soră zice, "Îmi iau batista?" – Ed.] În regulă, soră, tu doar caut-o pe aici până o găsești, aceea va fi în ordine atunci, orice este acolo. Asta-i? În regulă, soră.

¹⁸⁷ În regulă, acum Fratele Neville va citi rânduiala împărtășirii.

Iar apoi ușierii o să vină, dacă există străini aici, la fiecare scaun, și vor aduce înăuntru interval după interval, așa cum venim, și rând cu rând, pentru împărtășire.

¹⁸⁸ Și acum voi puteți medita acum. Amintiți-vă, Israel a mâncat-o în disperare, și prin călătorie acolo nu a fost nici unul slab printre ei, în capătul celor patruzeci de ani. Aceasta este vindecare Divină, de asemenea.

Domnul să te binecuvânteze, Frate Neville. [Fratele Neville citește următoarea Scriptură, Întâi Corinteni 11:23-32 – Ed.]

Căci am primit de la Domnul care eu de asemenea v-am dat vouă, Că Domnul Isus în aceeași noapte în care el a fost vândut a luat pâine:

Și când el a dat mulțumiri, el a frânt-o, și a spus, Luați, mâncați: acesta-i trupul meu, care este frânt pentru voi: să faceți aceasta în amintirea mea.

După același fel el de asemenea a luat paharul, când el a cinat, zicând, Acest pahar este noul testament în sângele meu: aceasta să faceți, ori de câte ori îl beți, în amintirea mea.

Căci ori de câte ori mâncați această pâine, și beți acest pahar, voi arătați moartea Domnului până vine el.

De aceea oricine va mânca această pâine, și bea acest pahar al Domnului, nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului.

Dar fiecare om să se cerceteze pe sine, și așa el să mănânce din pâinea aceea, și să bea din paharul acela.

Căci cel ce mănâncă și bea nevrednic, mănâncă și bea osândă pentru sine, ne deosebind trupul Domnului.

Din această cauză mulți sunt slabi și bolnavi printre voi, și mulți dorm.

Căci dacă noi ne-am judeca singuri, noi nu am fi judecați.

Dar când noi suntem judecați, noi suntem pedepsiți de Domnul, ca noi să nu fim condamnați cu lumea.

[Fratele Neville zice, "Domnul să binecuvânteze citirea, Cuvântul." Fratele Branham atunci ia tava de pâine frântă – Ed.]

¹⁸⁹ Eu țin pâine kosher, zbârcită și frântă, reprezentând trupul lui Isus Cristos; prin-prin acest voal despicat noi avem acces la Sfânta sfintelor.

¹⁹⁰ Tatăl nostru Ceresc, această pâine a fost pregătită să reprezinte acel trup frânt și sfâșiat. Fie ca fiecare din noi, așa cum o primim, fie ca aceasta să fie de parcă noi literar am făcut acest act. Și fie ca noi să avem iertarea păcatelor noastre, și acces la Sfânta sfintelor, să trăim în Prezența Ta în viața noastră viitoare; și toate zilele care noi o să le trăim aici pe pământ, și să fim cu Tine în Eternitate pentru totdeauna. Admite aceasta, Tată. Binecuvântează această pâine pentru acel scop intenționat. În Numele lui Isus. Amin.

¹⁹¹ [Fratele Branham ridică tava cu pahare mici umplute cu vin – Ed.] Biblia a spus, "După ce El a luat și a frânt pâinea, în același fel El a luat paharul; și când El a cinat, a spus, 'Acesta este paharul Noului Testament în Sângele Meu, care este vărsat pentru voi.'" Fie ca Domnul să acorde binecuvântările Lui asupra acestuia în timp ce ne rugăm.

¹⁹² Doamne Isuse, eu țin aici sângele viței, zeama din struguri. Și, Tată, acesta-i să reprezinte acel Sânge prețios care ne curățește, care de Acolo a venit Însemnul. Eu Îți mulțumesc pentru Acesta, Tată, și pentru acest simbol. Tu ai spus, "Cel ce mănâncă și bea Aceasta are Viață, veșnică, și Eu îl voi învia din nou la timpul sfârșitului." Noi Îți mulțumim pentru această promisiune. Și, Tată, ne rugăm ca Tu să ne curățești inimile, împreună, ca noi să fim vrednici prin... credința noastră; știind că în noi înșine nu suntem vrednici, dar credința noastră nu va da greș, căci noi acceptăm perfect Sângele lui Isus Cristos. Admite aceasta, Tată.

¹⁹³ Și sfințește vinul pentru scopul lui intenționat. Fie ca oricine bea acest vin în seara aceasta, și ia din această pâine, să aibă tărie pentru călătoria care stă înaintea. Admite aceasta, Doamne. Fie ca ei să fie sănătoși și tari, și umpluți cu Duhul Tău, până vine Isus. Amin.